

”Det är en regnbåge av olika utmaningar kopplat till sekretess”

- En kvalitativ studie om hur sekretesslagstiftningen hindrar eller möjliggör samverkan mellan polismyndigheten och den kommunala socialtjänsten, i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet.

“There is a rainbow of different challenges connected to secrecy”

- A qualitative study on how confidentiality legislation prevents or enables cooperation between the police authority and the municipal social services, in cases where young boys are at risk of ending up in crime.

Elin Hogmalm & Caroline Johnson

Examensarbete i socialt arbete och socialpedagogik 15 Hp
Socialpedagogiska programmet, 2023
Institutionen för individ och samhälle
Vårterminen 2023

Examinator: Jonas Hallberg

Sammanfattning

Ungdomsbrottsligheten i Sverige har sedan 1900-talet benämnts som ett samhällsproblem. För att hindra brottsutvecklingen och förebygga ungdomsbrottslighet finns indikation på att samverkan mellan polisen och socialtjänsten är nödvändig. Sekretesslagstiftningen har lyfts fram som en begränsande faktor avseende samverkan och anses som ett hinder i det brottsförebyggande arbetet. Syftet med studien var därav att undersöka utifrån polis- och socialtjänstemäns perspektiv, om det föreligger hinder eller möjligheter med beaktan av sekretesslagstiftningen, i samverkansarbetet mellan polismyndigheten och den kommunala socialtjänsten, i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet. Studien utformades utifrån en kvalitativ ansats, där sju semistrukturerade intervjuer genomfördes digitalt via Teams och Zoom. Studiens urval bestod av tre socialtjänstemän och fyra poliser i olika åldrar, kön och arbetslivserfarenheter. Studiens empiri analyserades med en tematisk analys med utgångspunkt från Berth Danermarks samverkansteori. Studiens resultat visade att det fanns flertal hindrande faktorer för att samverkan mellan polisen och socialtjänstemännen ska ha en god funktionalitet och att samverkans funktion skiljer sig från kommun till kommun. Polis- och socialtjänstemän hade skilda uppfattningar om sekretesslagstiftningens funktion, där polisen och socialtjänsten hade olika åsikter om hur informationsdelning ska genomföras mellan myndigheterna. Slutsatserna som drogs var att det råder samverkanssvårigheter mellan polis- och socialtjänstemän och att det råder okunskap och oförståelse för varandras professionsutövande, samt om hur sekretesslagstiftningen ska användas i enskilda fall. Socialt- och socialpedagogiskt arbete står ständigt inför utmaningar i klientnära relationer. Författarna intention var att framhäva komplexiteten och öka förståelsen kring hur sekretesslagstiftningen kan möjliggöra eller komplicera samverkansarbete mellan myndigheterna i brottsförebyggande arbete.

Nyckelord: Samverkan, socialtjänst, polis, sekretesslagstiftning, kriminalitet, pojkar.

Innehållsförteckning

Inledning	1
Syfte och frågeställningar	3
Tidigare forskning	3
<i>Samverkan</i>	3
<i>Samverkan mellan polis och socialtjänst i brottsförebyggande arbete</i>	4
<i>Hinder och möjligheter med samverkan</i>	4
<i>Sekretesslagstiftning och Sekretessbrytande bestämmelser</i>	6
<i>Informationsdelning</i>	6
<i>Sammanfattning av forskningsresultat</i>	7
Teoretiska utgångspunkter	8
<i>Berth Danermarks teori om samverkan</i>	8
Hämmande och främjande faktorer för samverkan	8
Kunskap och perspektiv	9
Organisatoriska förhållanden	9
Lagar och regelverk	10
Metod	10
<i>Metodval</i>	11
<i>Litteratursökning</i>	11
<i>Urval</i>	12
<i>Studiens informanter</i>	13
<i>Etiska ställningstaganden</i>	13
<i>Insamling av studiens empiriska material</i>	13
<i>Konstruktion av intervjuguide</i>	14
<i>Bearbetning och analys</i>	14
Resultat och analys	16
<i>Samverkans funktion inom brottsförebyggande arbete</i>	16
Grundläggande förutsättning	16
Gemensamma mål i fokus	18
Integritet	19
Informationsdelning	20
Tolkningsutrymme	21
<i>Organisatoriska förutsättningar för samverkan mellan polis- och socialtjänstemän</i>	22
Samverkansstruktur	22
Regelverk	23
<i>Kunskap och förståelse mellan polis- och socialtjänstemän</i>	24
Okunskap och oförståelse (om professionsutövande)	24

Kommunikation	26
Samsyn.....	27
Diskussion	28
<i>Hur beskriver poliser och socialtjänstemän att samverka mellan de respektive myndigheterna fungerar i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?.....</i>	<i>28</i>
<i>Vilka hinder och möjligheter beskriver poliser och socialtjänstemän att samverka innebär med beaktan av sekretesslagstiftningen i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet? .....</i>	<i>29</i>
<i>Implikationer för socialpedagogiskt- och socialt arbete .....</i>	<i>31</i>
<i>Vidare forskning.....</i>	<i>32</i>
Litteraturförteckning	33
Bilagor	
Bilaga 1 – Intervjuguide	
Bilaga 2 – Samtyckesblankett	
Bilaga 3 – Informationsbrev	

Inledning

Mellan åren 2016 och 2019 har anmälda brott där förbrytaren är under 15 år ökat med 40 procent (Motion 2020/21:3294) och ungdomsbrottsligheten har sedan 1900-talet benämnts som ett samhällsproblem (Bäckman, Estrada, Nilsson & Sivertsson, u.å.). I Sverige pågår det en våldsutveckling och samhällets välfärdsorgan varnar för att situationen är allvarlig. Situationen kräver agerande från våra politiker för att den ska avta (Lindberg, 2020). Det råder parallellt en utveckling inom samhället där åldern för kriminella utövare blir allt lägre och rekrytering av yngre pojkar till kriminella nätverk har blivit ett vanligt fenomen. I vissa fall kan det handla om så pass unga pojkar, som är mellan 10–12 år gamla (Forssell, Meijer, Damsgaard, Juntti, & Bergheden, 2020). Denna utveckling är på längre sikt ett hot mot det svenska samhället (Dorrian Werner & Högberg, 2021) och för att hindra utvecklingen och förebygga ungdomskriminalitet finns det indikation på att samverkan mellan socialtjänsten och polisen är nödvändig (Angerbrandt, Gavanoas, Madsén & Nilsson, 2021).

Samverkan mellan myndigheter är lagstadgat i ett flertal lagrum. Samverkan lagstadgas i 8 § förvaltningslagen (SFS 2017:900) att myndigheter enligt lag ska samverka med varandra. I 5 kap. 1a § socialtjänstlagen (SFS 2001:453) framgår det att socialnämnden ska samverka med andra myndigheter angående barn och unga som är i riskzonen att fara illa, samt i 6 § andra stycket polislagen (SFS 1984:387). Polismyndigheten ska kontinuerligt samverka med socialtjänsten och delge om de omständigheter som bör leda till en åtgärd av dem (Socialförvaltningen, 2021). Detta framgår i 6 § Polislagen (SFS 1984:387) där det lagstadgas att Polismyndigheten ska ha ett kontinuerligt samarbete med myndigheterna inom socialtjänsten och ska omgående upplysa dessa om omständigheter som borde ge anledning till någon åtgärd eller handling av dem. I 14 kap. 1 § andra stycket Socialtjänstlagen (SFS 2022:1034) ska Polismyndigheten omedelbart anmäla till Socialnämnden om de förmodar eller får vetskap om att ett barn far illa. I 5 kap. 1a § Socialtjänstlagen ska Socialnämnden i frågor som angår barn som far illa eller löper risk att fara illa, samverka med myndigheter, organisationer och andra som berörs. Utdelning av uppgifter begränsas av offentlighets- och sekretesslagen och att samverkan utförs ska Socialnämnden aktivt arbeta för.

Ett av de centrala och grundläggande avseendena gällande offentlighets- och sekretesslagen är att beakta den enskilda individens integritet. Sekretesslagstiftningen har sedan 1979 lyfts fram som en av de största begränsande faktorerna när det handlar om att dela information i det förebyggande arbetet för att förhindra ungdomsbrottslighet (Angerbrandt, m.fl. 2021). Det är inte enbart sekretessen som lyfts som ett hinder rörande samverkan. Socialtjänsten och polisen har skilda bakgrunder avseende utbildning, språk, förhållningssätt och värderingar som komplicerar kommunikation och samarbete (Myndigheten för skolutveckling, Rikspolisstyrelsen & Socialstyrelsen, 2007). Politiker vill genomföra en ny reform av offentlighets- och sekretesslagen (Skoglund, Törnqvist, & Stark, 2022). En motion till riksdagen presenterar att en ny huvudregel bör implementeras i offentlighets- och sekretesslagen. Motionen syftar till att sekretesshindren skall undanröjas så att all relevant information skall delas mellan brottsbekämpande myndigheter. Detta för att få ordning på

problemet rörande att sekretessen skapar tvivel kring när information får delas eller inte mellan myndigheter som har i uppdrag att förebygga ungdomskriminalitet (Motion 2020/21:3294). Sveriges statsminister hänsyftar på att utgångspunkten inom brottsbekämpande myndigheter ska innebära att det inte skall råda sekretess gällande informationsdelning mellan socialtjänsten och polisen, enbart om det förekommer starka skäl till sekretess (Skoglund, m.fl. 2022).

I dagsläget upplever social- och polistjänstemän att sekretessen mellan myndigheter skapar hinder avseende samverkan i det brottsförebyggande arbetet. Problemet grundar sig i att myndigheter inte får den information som anses vara fundamental för att kunna jobba brottsförebyggande (Angerbrandt, m.fl. 2021).

Enligt 1 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (SFS 2009:400) framkommer att myndigheter innehar begränsningar att utlämna allmänna handlingar vilket genererar ett förbud mot att avslöja personliga uppgifter, både muntligt och skriftligt. I de situationer där myndigheter bedömer att informationsdelning mellan myndigheter är nödvändig, är första steget att avgöra om informationen om den enskilde individen innefattar sekretess. När arbete utförs av socialtjänsten görs en bedömning gällande sekretess utifrån 26. kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (SFS 2009:400), medan polismyndigheten använder sig av och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (SFS 2009:400). I dessa lagrum redogörs det för att om den enskilde individen eller någon anhörig lider men av att individens personliga uppgifter avslöjas, och informationen omfattas då av sekretess. Det råder dock undantag gällande informationsdelning mellan dessa myndigheter, vilket innefattar de fall där det finns en tillämplig sekretessbrytande bestämmelse. Om sekretessbrytande bestämmelser används får informationen delas mellan myndigheter (Angerbrandt, m.fl. 2021).

Socialtjänstens möjligheter till delning av uppgifter till polisen avseende unga killar som upplevs vara i riskzonen för att hamna i kriminalitet är reducerad (Angerbrandt, m.fl. 2021). Detta då aktning för individens självbestämmande och integritet är grundstenen för socialtjänstens yrkesverksamhet enligt 1 kap. 1 § tredje stycket socialtjänstlagen (SFS 2001:453). Utifrån polisens perspektiv har samverkan mellan polisen och socialtjänsten en bristande funktionalitet. Polisens upplevelse är att socialtjänsten inte vill eller har förmågan att dela med sig av information för att förebygga uppkomsten av ungdomsrelaterad brottslighet. Polisen har uppfattningen om att socialtjänsten till viss del delar med sig av uppgifter men att de i själva verket inte vill samverka (Angerbrandt, m.fl. 2021). Det kan antas att det råder motsägelse inom socialtjänsten att lämna information till polisen. Polisen upplever emellertid att de får tillgång till för lite information än vad som anses behövas, att uppgiftslämnandet mellan polisen och socialtjänsten till största del uteblir. Tidigare studier visar att detta kan bero på att socialtjänsten innehar stundtals ett val att förlora relationen de har med sin klient alternativt lämna nödvändig information till polisen om sin klient, och på så vis bidra till det brottsförebyggande arbetet (Bäckman, Nilsson, & Dahleman, 2021). Studier visar att polisen har en uppfattning om att sekretesslagstiftningen ses som ett hinder i relation till samverkan mellan polismyndigheten och socialtjänsten. Detta torde bero på att polisen vid fler tillfällen önskar utbyta information med socialtjänsten än raka motsatsen. Enligt polisen anses detta vara en konsekvens av att det brottsförebyggande arbetet gällande ungdomar endast ses som polismyndighetens ansvar, att det inte representerar socialtjänstens uppdrag på ett likartat sätt. Inom socialtjänsten råder det en osäkerhet kring när sekretesslagstiftningen ska tillämpas i

individuella fall och bidrar följaktligen till en rädsla kring att göra fel på grund av det personliga ansvar som medföljer om sekretessen bryts utan lagstöd. Studier visar även att polisen delar uppfattningen om att det råder en avsaknad av handledning och instruktioner om hur sekretesslagstiftningen ska appliceras i enskilda fall. Dock är det inte enbart sekretessen som lyfts som ett hinder rörande samverkan. Socialtjänsten och polisen har skilda bakgrunder avseende utbildning, språk, förhållningssätt och värderingar som komplicerar kommunikation och samarbete (Angerbrandt, m.fl. 2021).

Syfte och frågeställningar

Syftet med studien är att undersöka utifrån polis- och socialtjänstemäns perspektiv, om det föreligger hinder eller möjligheter med beaktan av sekretesslagstiftningen, i samverkansarbetet mellan polismyndigheten och den kommunala socialtjänsten i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet.

Utifrån ovannämnda syfte kommer följande frågeställningar att besvaras:

- Hur beskriver poliser och socialtjänstemän att samverkan mellan de respektive myndigheterna fungerar i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?
- Vilka hinder och möjligheter beskriver poliser och socialtjänstemän att samverkan innebär med beaktan av sekretesslagstiftningen i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?

Tidigare forskning

Den forskning som framgår i studien kommer att presenteras i sex delar: samverkan, samverkan mellan polis och socialtjänst i brottsförebyggande arbete, hinder och möjligheter med samverkan, sekretesslagstiftning och sekretessbrytande bestämmelser samt informationsdelning. Slutligen kommer en sammanfattning av forskningsresultaten att presenteras. Dessa sex teman är de delar som framkommit som mest framträdande, efter att den tidigare forskningen granskats och sammanställts.

Samverkan

Bäckman (2021) har i en diskursanalys kommit fram till att samverkan mellan myndigheter är att få förfogande över andra professioners kunskaper, för att uppnå mål i verksamheten eller att med stöd av ett samarbete utveckla och förbättra de olika myndigheternas kunskap gemensamt. Samverkan har innebörden av att olika professioner förfogar och ansvarar över sina vardera områden, men förväntas att tillföra väsentlig information och komplettera varandra med stöd av goda kompetenser och förhållningssätt (Bäckman, 2021; Bushbinder & Eisikovits, 2008; Ek, m.fl. 2017). Ett flertal studier påvisar att samverkan bidrar till ökad

handlingsförmåga inom organisationer och myndigheter, men även en förstärkande orsak till effektivare resursanvändning (Johansson, 2014; Magnusson, Holth, Mosdal & Felizia, 2013; Hjertstedt, m.fl. 2020; Bäckman, 2021).

I en explorativ studie framställd av Matscheck och Piuva (2022) där 25 000 individuella journaler undersöktes visar resultat att samverkan mellan myndigheter är i behov av förbättring. Detta då brist på samverkan mellan myndigheter och organisationer ses som en bidragande faktor till att individer hamnar i utanförskap. I en diskursanalys framställd av Bäckman (2021) påvisar resultat, för att olika myndigheter ska kunna samverka gällande enskilda individer behövs det utveckling av insatser för att individer inte ska riskera att ”falla mellan stolarna”. Detta resultat framträder även i likvärdiga studiers resultat (Ek, m.fl. 2017; Sestoft, Hansen & Christensen, 2017; Basic, 2018).

Samverkan mellan polis och socialtjänst i brottsförebyggande arbete

I ett flertal studier påvisar resultaten att, för att förebygga och minska risken för att unga pojkar hamnar i kriminella miljöer krävs styrda insatser som myndigheter behöver tillämpa i det brottsförebyggande arbetet. Även att samverkan mellan myndigheter anses ha bidragande egenskaper för att erhålla ett ansenligt brottsförebyggande arbete (Hjertstedt, m.fl. 2020; Bäckman, 2021; Alstam & Forkby, 2022; Johansson, 2014). Det framkommer även i Bäckman (2021), där resultat visar att det råder en gemensam uppfattning mellan polisen och socialtjänsten att utbyte av information mellan dess parter ger en ökad möjlighet att agera framgångsrikt inom det brottsförebyggande arbetet. För att erhålla en god samverkanskvalitet mellan polisen och socialtjänsten i deras gemensamma arbetsuppgift, att förebygga brott bland ungdomar, har myndigheterna behov av att utbyta uppgifter med varandra. Studien visar att polisen anses ha den centrala rollen inom det brottsförebyggande arbetet när det gäller ungdomar som är i riskzonen att hamna i kriminella miljöer då deras uppdrag innefattar att vidmakthålla den allmänna ordningen i samhället. Socialtjänstens roll inom det brottsförebyggande arbetet ses också som en väsentlig del av samverkan då socialtjänsten har som arbetsuppgift att fånga upp och bistå de barn och ungdomar som är i riskzonen att hamna i kriminalitet. Samverkan mellan polis och socialtjänst bedöms som centralt då samhällets ansvar för ungdomar som är i riskzonen att hamna i kriminalitet är stort och skall tas på allvar (Bäckman, 2021).

Hinder och möjligheter med samverkan

Johansson (2014) har genomfört en fallstudie om hur samarbetet fungerar avseende det brottsförebyggande arbetet i en region. Regionen bestod av 13 kommuner och alla kommuner deltog i studien. Studien bestod även av intervjuer där 13 poliser inom regionen intervjuades. Resultat visar att det tar tid att etablera samstämmighet mellan polisen och socialtjänsten. Detta genererar i svårigheter att identifiera snabba och relevanta lösningar. För att samverkan ska inneha en god funktionalitet är gemensamma synsätt och en samstämmighet rådande utfallet av arbetet en förutsättning. Studier har även påvisat att det råder utmaningar angående att skapa ett gemensamt synsätt kring olika sociala problem (Mondani & Rostami, 2021; Buchbinder & Eisikovits, 2008).

I en diskursanalys med inriktning på hur samverkan och informationsdelning fungerar mellan polisen och socialtjänsten rörande det brottsförebyggande arbetet, visar resultat på att den reglering som tydliggör samverkansstruktur har inga garantier för att en gemensam aktion blir av i individuella fall. Den lagstiftning som ligger till grund för ett samarbete mellan polisen och socialtjänsten, ger inga klara och tydliga direktiv på hur samarbetet ska ske. Resultat visar även på att det råder en avsaknad av vid vilken tidpunkt i det brottsförebyggande arbetet myndigheter ska ingripa i ärenden rörande unga pojkar som befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet. Förutsättningarna för en god samverkan mellan polisen och socialtjänsten anses inte vara utifrån den positiva synvinkel som regleringen får samarbetet att framstå, när det gäller hantering av enskilda individer (Bäckman, 2021). Resultatet i en fallstudie avseende sekretessens styrka visar dessutom på att handläggare får för brett utrymme angående sina egna uppfattningar (Hjertstedt, m.fl. 2020).

Ek m.fl. (2017) har genomfört en studie baserad på 12 kvalitativa tematiserade intervjuer där professioner från tre olika myndigheter intervjuades. Studien undersökte hur samverkan fungerar mellan myndigheter, och resultat påvisar att regelverk och lagstiftning har en betydande funktionalitet i samverkan mellan myndigheter, då samarbete mellan professioner har stor inverkan på vilka beslut som fattas. Dock visar resultat att det anses vara av stor vikt att det finns tydlig struktur över vad olika lagar och regelverk har för betydelse inom olika professioner och myndigheter för att motverka konflikter (Ek, m.fl. 2017).

I en tidigare studie där intervjuer gjordes med kvinnliga socialarbetare, om hur samverkan fungerar mellan polis och socialtjänst avseende våld i hemmet och sexuella övergrepp visar resultat att professionella inom socialtjänsten upplever att samverkan mellan socialtjänsten och polisen är problematisk och bekymmersam. Komplexiteten framstår utifrån att relationen mellan socialtjänsten och polisen är uppbyggd på tvetydighet rådande myndigheternas ansvar att dela information mellan varandra. Resultat visar även på att socialarbetare indikerar att det framkommer negativa förbindelser mellan socialarbetare och polisen, vilket kan frambringa konflikter i samverkanssituationer. Anledningen torde bero på akksamhet och bristande delning av information mellan socialarbetare och polisen avseende enskilda individer (Cooper, m.fl. 2008). Forskning fastslår vidare att yrkesideologierna skiljer dem dessutom åt samt att det råder olika arbetskulturer. Dessa skillnader bidrar till att det föreligger differenser rådande sättet myndigheterna arbetar, som resulterar i hinder för ett gott samarbete. Resultat visar även att polisen uttrycker missnöje kring socialarbetares kompetens och kunskap om ändamålsenliga lagar samt brister i förståelsen för polisens arbete (Buchbinder & Eisikovits, 2008).

Inom samverkan mellan individer och myndigheter är en central del av samarbetet att ha en förståelse och lära sig motpartens perspektiv och arbetssätt, att ha förståelse och kännedom om samverkanspartnerns arbete, detta visar resultatet av en intervjustudie framställd av Ek, m.fl. (2017). Resultat påvisar även vikten av att det råder en jämn maktstruktur mellan exempelvis socialtjänsten och polisen, annars finns risken att det uppstår konkurrens i arbetet, vilket kan generera egocentriska antaganden. Svårigheter med ett samgående mellan socialtjänsten och polisen kan framställa att de olika professionerna riktar uppmärksamheten mot sin egen profession i stället för att samarbeta mot kollektiva mål (Ek, m.fl. 2017). En hindrande faktor beträffande samverkan i studien framställd av Ek m.fl. (2017) upplevs vara de språkliga

olikheter som kan förekomma mellan myndigheter i en samverkansprocess. Inom olika professioner uppstår progression av egna begrepp och användning av språk. Det anses därav betydelsefullt att olika professioner får en gedigen uppfattning och förståelse för varandras språkanvändning. En central del för att få en fungerande samverkansprocess anses vara att professioner inom olika myndigheter utvecklar en allmän tillämpning av språk för att bringa en klarare uppfattning om varandras arbete inom de olika myndigheterna.

I en observations- och intervjustudie av Alstam och Forkby (2022) bestående av 34 observationer av samverkansmöten samt 29 intervjuer, under förloppet av tre år, visar resultaten att socialtjänsten och polisen förfogar över olika kunskaper vilket följaktligen bidrar till att samverka blir huvudfokus, inte hur handlandet ska gå till.

Sekretesslagstiftning och Sekretessbrytande bestämmelser

I en intervjustudie där anställdas erfarenheter av tvärvetenskaplig samverkan, undersöktes i fyra kommuner, visar resultatet att sekretesslagstiftningen utgör ett hinder gällande samverkan mellan polisen och socialtjänsten (Magnusson, m.fl. 2013). I en fallstudie framställd av Hjertstedt m.fl. (2020) påvisar resultat att det behövs strategier för att minska det hinder som sekretesslagstiftningen utgör. De strategier som resultatet visade var lagstiftningsändringar, för att identifiera vilka bestämmelser som behöver ändras för att göra lagstiftningen tydligare. Även att förbättra kunskapen om tillämpningen av sekretesslagstiftningen då den enskilde handläggaren har stort handlingsutrymme. Polisen uttryckte sig i studien att det är lättare för polisen att dela information med socialtjänsten än tvärtom, dock delar inte studiens resultat detta påstående. Den aktuella sekretesslagstiftningen innehar sekretessbrytande bestämmelser som socialtjänsten kan nyttja, problemet är att det råder för lite kunskap om tillämpningen av de sekretessbrytande bestämmelserna. I en diskursanalys framställd av Bäckman (2021) visar resultat att trots att det finns en sekretessbrytande bestämmelse som är inriktad på informationsdelning från socialtjänsten till polisen i det brottsförebyggande arbetet, räcker det inte alltid för att nyttja bestämmelsen. Utbytet av information genom den sekretessbrytande bestämmelsen måste möjliggöra att samverkan i praktiken kan äga rum och således behöver en tolkning göras om den sekretessbrytande bestämmelsen kan användas. Socialtjänstens användning av den sekretessbrytande bestämmelsen är av stor betydelse för om samverkan genom informationsdelning blir av eller inte. Det medför att polisen blir mer beroende av socialtjänstens informationsdelning inom det brottsförebyggande arbetet än vad socialtjänsten blir (Bäckman, 2021).

Informationsdelning

I en fallstudie med semistrukturerade intervjuer som datainsamlingsmetod undersöktes huruvida sekretessen har en betydelse för samverkan mellan polis och socialtjänst eller inte. Resultat visar att det råder olika uppfattningar kring detta. Å ena sidan uppger somliga poliser att de har stort förtroende för socialtjänstens arbete samt deras kompetens. Den information som inte delas till polisen behöver polisen inte ta del av. Å andra sidan är en repetitiv uppfattning att informationsdelning sker mellan polis och socialtjänst men inte i motsatt riktning. Frånvarande informationsdelning kan således leda till försämrat förtroende för

socialtjänsten anser polisen. Socialtjänsten delar inte polisens uppfattning beträffande att informationsdelning inte sker i den motsatta riktningen. Socialtjänsten menar på att informationsdelningen beror på vad syftet med informationen är och vad den ska leda till. Avseende om informationsdelningen får ske till andra myndigheter utrymmer sekretesslagstiftningen stort inflytande för den enskilda myndigheten (Hjertstedt, m.fl. 2020). Alstam och Forkby (2022) påvisar vidare i sin observations- och intervjustudie att det uppstår en konflikt rådande att individen ska hållas privat samtidigt som myndigheterna är i behov av informationsdelning i syfte för att utföra sitt arbete på ett adekvat sätt.

Sammanfattning av forskningsresultat

Sammanfattningsvis visar de tidigare forskningsresultaten att samverkan mellan myndigheter bidrar till ökad effektivitet inom organisationerna som samverkar, samt effektiviserar resursanvändningen (Johansson, 2014; Magnusson, Holth, Mosdal & Felizia, 2013; Hjertstedt, m.fl. 2020; Bäckman, 2021). För att minska risken att unga pojkar hamnar i kriminalitet behövs det samverkan mellan polis och socialtjänst (Hjertstedt, m.fl. 2020; Bäckman, 2021; Alstam & Forkby, 2022; Johansson, 2014). En förutsättning för att polis och socialtjänst ska kunna samverka är informationsdelning myndigheterna emellan (Bäckman, 2021). Resultat visar att det råder olika uppfattningar mellan polisen och socialtjänsten om vilken information som får delas mellan myndigheterna (Hjertstedt, m.fl. 2020). Detta kan generera i konflikter avseende att individen ska hållas privat samtidigt som myndigheterna är i behov av informationsdelning i syfte för att utföra sitt arbete på ett korrekt sätt (Alstam & Forkby, 2022).

Resultat visar att sekretesslagstiftningen utgör ett hinder i samverkan mellan polis och socialtjänst (Magnusson, m.fl. 2013) och att det finns ett behov av strategier för att minska det hinder som sekretesslagstiftningen utgör. De strategier som identifierades var lagstiftningsändringar och ökad kunskap om tillämpningen av sekretesslagstiftningen då lagstiftningen utrymmer stort handlingsutrymme för den enskilde handläggaren (Hjertstedt, m.fl. 2020). I dagsläget är socialtjänstens användning av den sekretessbrytande bestämmelsen av stor betydelse för om samverkan genom informationsdelning blir av eller inte (Bäckman, 2021).

Utifrån resultat av tidigare forskning tycks det saknas studier som genererar kunskap om hur sekretesslagstiftningen har en inverkan på samverkansarbetet gällande brottsförebyggande arbete. Denna studie tenderar till att bidra med ytterligare perspektiv till om sekretesslagstiftningen bidrar med hinder eller möjligheter i samverkansarbetet mellan polis och socialtjänst i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet.

Teoretiska utgångspunkter

Författarnas val av teori grundar sig i författarnas syfte och frågeställningar. Författarnas valda teori om samverkan frambringar och ger en tydligare förståelse för vad som påverkar samverkansprocessen i ärenden som berör sekretesslagstiftningen inom polismyndigheten och den kommunala socialtjänsten, samt hur tjänstemän inom dessa myndigheter upplever samverkansprocessen. Författarna upplever att Danermarks teori om samverkan är konkret och riktad till studiens syfte och frågeställningar. Danermarks teori anses av författarna vara relevant som teoretisk utgångspunkt då teorin kan ha funktionen som ett sätt att betrakta samverkansarbetets olika element och att teorin beskriver de premisser som kan behövas för att åstadkomma en fullvärdig samverkan. Genom att understryka dessa element i samverkansarbetet mellan socialtjänsten och polisen rådande unga pojkar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet är förväntningen att få en fördjupad uppfattning om hur studiens informanter ser till till den samverkan som finns myndigheterna emellan.

Berth Danermarks teori om samverkan

Utifrån Danermarks samverkansteori bildas en uppfattning om att ordet samverka har innebörden av att flertal individer och organisationer med olika erfarenheter och regelsystem arbetar mot gemensamma mål. Till skillnad från samverkan ses samarbete som någonting som sker ständigt och är en självklar del av en individs vardag, att människans sociala interaktioner bygger på ett samarbete med andra individer (Danermark, 2000).

Samverkansteorin utgår ifrån ett flertal olika teoretiska och metodologiska utgångspunkter. Utvecklingen inom samverkan kan framställas med utgångspunkt i systematiska och strukturella förhållanden. Det exemplifierar vad som sker på lagstiftningsområdet. Dessa strukturella förhållanden kan redogöra för vad som sker på en organisatorisk nivå. Samverkan kan även ge en förklaring om vad som sker på individnivå, mellan de som är yrkesverksamma, som medverkar inom samverkansprojektet och hur verksamheten berör exempelvis den enskilde individen (Danermark & Kullberg, 1999).

Hämmande och främjande faktorer för samverkan

Det finns flertal faktorer som av Danermark och Kullberg anses hämma eller främja samverkan. De aspekter som kan verka hämmande för samverkan mellan myndigheter innefattar exempelvis: *otydligt formulerade mål, skilda organisatoriska strukturer, otydlig ansvarsfördelning och hög personalomsättning.*

Dessa hämmande faktorer har inte enbart hindrande komponenter, utan de anses även vara fördelaktiga, då dessa faktorer kan betraktas som utvecklande för de verksamheter som jobbar i ett samverkansprojekt (Danermark & Kullberg, 1999). Även maktobalans och intressekonflikter motverkar samverkan och förekomsten av motstridiga mål gör det svårt att uppnå balans mellan olika särintressen (Lena G. Larsson, 2022). De faktorer som är främjande för samverkan är exempelvis: *att samarbete består av samtliga nivåer i de organisationerna som ska samverka med varandra. De verksamheter som ingår i samverkansprocessen lokaliseras inom ett gemensamt område samt att det administrativa och politiska styret av organisationen är koordinerad.* För att samverkan ska fungera är det av stor betydelse att

samtliga inblandade har en ömsesidig utgångspunkt och referensram. Innan arbetet påbörjas behövs mål, riktlinjer och etiska synsätt diskuterats ingående (Danermark & Kullberg, 1999). Inom samverkansteorin finns även tre grundläggande utgångspunkter för att samverka inom myndigheter ska ha en god funktionalitet; kunskap, regelverk och organisation.

Kunskap och perspektiv

Utifrån ett samverkansperspektiv föreligger två aspekter som innefattar kunskap och perspektiv. Detta innebär enligt Danermark (2000) att bakom ett påtagligt och praktiskt handlande förekommer hypoteser om hur verkligheten är konstruerad, vilket leder till antagande om hur problematiken rörande samverkan uppkommit samt hur den kan åtgärdas. Man ska även ha i åtanke att det är just antaganden, således inte en uppsättning av fakta som direkt går att konstatera. Samverkansbegreppet bör därav enligt Danermark (2000) förtydligas för att kunna förstås. Inom människobehandlande organisationer innebär dessa perspektiv att kunskapsområden kan ses som radikalt varierande om man förhåller kunskapsområdena till varandra, men även frågor som rör samsyn inom ett kompetensområde. Kunskap anses ha olikartad auktoritet och maktförhållande. Exempelvis när en läkare inom barn och ungdomspsykiatri (BUP), en socialsekreterare inom barn och unga samt en områdespolis möts i ett samverkans möte kring en ung pojke med utåtagerande beteende och misstanke om att han befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet. Läkaren inom BUP har en omfattande bild av pojkens psykiska hälsa, socialsekreteraren har en ansenlig bild om pojkens livssituation utifrån den utredning som gjorts medan polisen har bildat sig en uppfattning om pojkens normbrytande beteende och osunda levnadsvanor. All kunskap anses enligt Danermark (2000) vara väsentlig men det är svårt att avgöra vilken kunskap som har störst betydelse. Till följd av vilken yrkeskategori den yrkesverksamma tillhör anses viss kunskap stå högre i rang än annan kunskap. Exempelvis anses oftast läkarens vetskap stå högre i rang än andra professioners kunskap. Sannolikheten att samverkansproblematik uppstår torde bero på skillnaderna mellan kunskapens makt och anseende i relation till samverkan, då exempelvis myndigheter besitter lärdom inom olika arbetsområden. En väsentlig del av kunskapsområdet inom samverkan är att ha förståelse för att perspektiv mellan myndighet skiljer sig åt, men att det är viktigt att respektera detta och att ta lärdom av andras synsätt (Danermark, 2000). Okunskap inom samverkansteorin grundar sig på brister i förståelsen om andra parter kunskap gällande regelverk. Detta förhållningssätt exemplifierar att lagen motarbetar myndigheter att göra på ett visst sätt, vilket grundar sig i okunskap inom det regelverk som finns och vad som får göras eller inte får göras. Ofta anses regelverk inom organisationer inte omfatta något hinder för samverkan (Danermark, 2000).

Organisatoriska förhållanden

Samverkan organiseras genom vertikal och horisontell integrering där vertikal integrering äger rum inom en hierarkisk organisation. Den *vertikala* formen av samverkan innefattar ett samarbete mellan de överordnade och underordnade i den hierarkiska ordningen i organisationen, vilket kan benämnas som en top-down styrning (Forkby, 2020). Detta kan exemplifiera samverkansstrategier på regeringsnivå där regeringen har samröre med underordnade inom statliga förvaltningsmyndigheter, som i ett senare skede samverkar med

kommunala verksamheter (Bäckman, 2021). Horisontell integrering inträffar när diverse aktörer inom ett nätverk kommunicerar (Lena G. Larsson, 2022). I stället för en top-down styrning finns *horisontella* nätverksstrukturer som används vid samverkan på regional och lokal nivå (Forkby, 2020). Den horisontella formen av samverkan innebär ett samspel mellan ett flertal myndigheter, exempelvis polismyndigheten och den kommunala socialtjänsten, där de har som arbetsuppgift att uppnå likartade mål inom respektive myndighet.

Formell samverkan konstrueras på lagstiftning och riktlinjer som korrigerar myndigheternas åtaganden. Den *informella* samverkan är uppbyggd på frivilliga åligganden och innefattar individens egna initiativtagande till det planerade samverkansprojektet. Det finns även övergripande och strategisk nivå av samverkan som har som utgångspunkt att konstruera kontakter och gemensamma projektgrupper. Medan en individuell eller operativ form av samverkan behandlar en direkt interaktion och att ge stöd till enskilda individer inom en specifik målgrupp (Bäckman, 2021).

Hur och var beslut fattas i en organisation är en aspekt som försvårar samverkan. Detta utspelar sig i form av att inom organisationer råder det olika beslutsbefogenheter gällande yrkestitel, beroende på vilken typ av organisation det är (Danermark, 2000). En uppbyggnad med distinkta maktbefogenheter råder exempelvis inte inom socialtjänsten i jämförelse med andra aktörer (Danermark & Kullberg, 1999). Att fatta beslut tillsammans inom samverkansarbeten kan resultera i svårigheter på grund av att det råder icke likvärdiga maktrelationer. Vissa har befogenhet att fatta beslut medan vissa behöver ta ärendet vidare med sin chef. Kompetensen hos professionerna kan dessutom ifrågasättas avseende vilket beslut som är mest gynnsamt för brukaren. Vid sådan obalans kan det resultera i irritation organisationerna emellan samt ineffektivt arbete. Det finns även en indikation på att det ofta föreligger otillräcklig ledningsfunktion inom myndigheter avseende samverkan (Danermark, 2000).

Lagar och regelverk

Organisationer och myndigheter är i behov av att ta hänsyn till lagar, förordningar och regelverk i det dagliga arbetet för att samverkan ska fungera. Lagar och förordningar har en funktionalitet av att fastställa var ansvaret för organisationen skall bedrivas. Hänsyn behöver även tas till att lagar och regelverk ger en eller flera av de som är involverade i samverkan, stor makt över de beslut som tas inom organisationen och att makten kan missbrukas på ett olämpligt sätt. Det finns ett stort behov av att förtydliga vad lagar och regelverk tillåter. Att det är av stor relevans att i ett tidigt skede kontrollera de olikheter som finns rådande formella och informella regelverk (Danermark, 2000).

Metod

Nedan presenteras studiens metod. I följande kapitel presenteras studiens metodologiska ansats, hur litteratursökningen gått till väga, vilket urval som gjorts, generell presentation av studiens informanter, hur det empiriska materialet samlats in, konstruktionen av intervjuguide samt bearbetning och analys.

Metodval

Denna studies metodval är av kvalitativ ansats med ett hermeneutiskt synsätt, för att söka efter en djupare kunskap och förstå informanternas sociala verklighet genom deras egna tolkningar och uppfattningar. Då studiens syfte utgår ifrån informanternas perspektiv på det studerade fenomenet, bedömdes kvalitativ ansats vara mest lämplig då kvalitativa studier utgår ifrån vad informanterna upplever är av mest betydelse. Kvantitativ ansats bedömdes inte vara lämplig utifrån att en kvantitativ ansats syftar till att nå ut till en större population för att på så sätt kunna mäta resultatet. I denna studie vill författarna i stället skapa en djupare förståelse för om informanterna upplever att sekretesslagstiftningen bidrar till hinder eller möjligheter i samverkansarbetet myndigheterna emellan i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet och utgår därmed ifrån ett hermeneutiskt synsätt. De nackdelar som författarna haft i beaktan i valet av en kvalitativ metod är att möjligheten till samma förutsättningar begränsas i att kunna ta del av ett flertal professionellas tankesätt och yttranden, i jämförelse om en kvantitativ metod skulle användas. Även att kvalitativa studiers data kan påverkas av författarnas personliga förståelser, vilket kan innebära svårigheter med att replikera och generalisera studiens resultat.

Det finns olika typer av datainsamlingsmetoder inom kvalitativ ansats. I denna studie har semistrukturerade intervjuer valts som datainsamlingsmetod för att generera kunskap. Detta för att författarna ville få möjlighet till att hålla en öppen men samtidigt strukturerad dialog i syfte att fånga upp det informanterna berättade, som var betydelsefullt och väsentligt utifrån deras perspektiv (Bilaga 1). Semistrukturerade intervjuer inrymmer även en viss struktur, men efterlämnar utrymme för intervjupersonen att aktualisera händelser och teman som respondenten anses vara av betydelse, utifrån intervjufrågornas uppbyggnad. Vid val av en ostrukturerad intervju har inte författaren en struktur att utgå ifrån, och intervjupersonen har möjligheten att associera och svara obehindrat, därav uteslöts intervjuformen (Bryman, 2018).

Litteratursökning

För att finna tidigare forskning sökte författarna via Högskolan Väst databaser: Sociology Source Ultimate, Google Scholar, Diva och SwePub. För att upptäcka relevant tidigare forskning inom det svenska samverkansarbetet har sökning gjorts vid SwePub. Sökord som: sam* polis* socialtjänst* har använts och det resulterade i 10 träffar. För att finna relevant internationell forskning har sökorden: collaboration, social service, social work*, crim*, youth*, adolescents, Swed* använts. Sökorden skildes åt avseende nationell och internationell forskning då svårigheter upptäcktes med att finna internationell forskning om den svenska sekretesslagstiftningen, vilket resulterade i en bredare sökning efter relevant forskning i relation till studien. Användandet av fler sökord gav 1–21 träffar vilket visar svårigheten att finna väsentlig forskning inom det studerade området.

De urvalskriterier som författarna tagit hänsyn till är att det tidigare forskningsmaterial som använts i studien är publicerade i vetenskapliga tidskrifter. Forskningsmaterialet är Peer reviewed granskade, för att på så sätt få en tillförlitlig bedömning om studiernas trovärdighet. Det urval som gjorts gällande relevanta studier publicerades från årtalen 2008–2022. Urvalet av studier har gjorts för att få ett vidgat perspektiv, med bakgrund av svårigheten att finna

relevant forskning om sekretesslagstiftningen samt få ett bredare perspektiv på hur denna studies syfte vidmakthålls över tid. Vid sökning av tidigare forskningsmaterial har författarna först gjort en bedömning om den vetenskapliga artikelns rubrik varit relevant till studiens syfte. Därefter har nyckelorden och sammanfattningen studerats. Till följd av problematiken att hitta tidigare forskning som står i relation till studiens syfte har fåtal artiklar funnits via utvalda artiklars referenslitteratur. De vetenskapliga artiklar som använts i studien har både varit av kvalitativ och kvantitativ ansats i syfte att få en fördjupad och mer omfattande bild av det valda fenomenet.

Urval

För att kunna besvara studiens syfte och frågeställningar bedömde författarna att poliser och socialtjänstemän behövde intervjuas. Ett inklusionskriterie för medverkan i studien var att informanterna skulle ha praktisk erfarenhet av samverkansarbete gällande unga pojkar som befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet. Med urvalskriteriet i beaktan söktes informanter via personliga kontakter inom den kommunala socialtjänsten samt Polismyndigheten. Urvalet utgör därmed ett bekvämlighetsurval. Författarnas kontakter hänvisade författarna därefter till tio aktuella tjänstemän inom det studerade området. Med bakgrund av detta utgör urvalet ett snöbollsurval. Ett snöbollsurval tillämpas ofta som en strategi när ett sannolikhetsurval anses olämpligt eller då det inte är möjligt att genomföra. Detta kan exempelvis ske på grund av svårigheten att få tag i en viss population till följd av utebliven närvaro kring urvalsramen (Bryman, 2018). Fördelarna med ett snöbollsurval är att det går att dra nytta av att respondenterna i urvalet är kopplade till ett gemensamt nätverk, då det anses vara till författarens fördel att kunna hitta dessa kopplingar och använda sig av dem i sin forskning. Nackdelen med ett snöbollsurval är att det kan bidra till partiskhet i urvalet då informanterna kan ha ömsesidiga egenskaper eller åsikter samt bidra till att urvalet inte blir presentabelt för målpopulationen och således begränsar generaliserbarheten av studiens resultat (Bryman, 2018).

De tio aktuella tjänstemännen kontaktades via mejl och blev tillfrågade om de ville delta i studien. Valet att kontakta dessa tio tjänstemän grundades i att författarna ville säkerställa att tillräckligt många informanter medverkade i studien då författarna inte hade räknat med att många ville ställa upp. Författarna bedömde att åtta deltagare skulle utgöra ett tillräckligt stort urval för att kunna besvara forskningsfrågorna (Kvale & Brinkmann, 2014). Informanterna har varit geografiskt placerade långt ifrån varandra, vilket inte författarna hade en möjlighet att styra över, detta resulterade i att fysiska intervjuer fick uteslutas. Sammanfattningsvis blev urvalsstorleken tre socialtjänstemän och fyra poliser. Detta är grundat på först inkomna bekräftelser på deltagande. Författarna valde därav att avböja två potentiella tjänstemän som ville delta i studien. En tjänsteman inom den kommunala socialtjänsten fick förhinder att delta vilket orsakade ett bortfall av informant. Efter övervägande bedömde författarna att bortfallet av informant inte skulle utgöra någon större påverkan på studiens resultat (Kvale & Brinkmann, 2014).

Studiens informanter

Informanterna bestod av sju deltagare varpå erfarenheter inom det sociala samt polisiära arbetet skiljde sig åt. Inom det sociala arbetet har informanterna varit verksamma inom olika områden mellan 5–8 år och inom det polisiära arbetet har informanterna varit verksamma inom olika områden i 20 år. I syfte att inte röja informanternas identitet har respondenternas namn ersatts med yrkestitel samt en siffra: exempelvis - Polis (#1).

Etiska ställningstaganden

De fyra etiska krav som formulerats via Vetenskapsrådet (2017) har tagits i beaktan för studiens syfte:

Informationskravet har hanterats då ett informationsbrev (Bilaga 3) har skickats ut till samtliga deltagare. Informationsbrevet syftade till att informera informanterna om studiens syfte och frågeställningar. Informationsbrevet informerade även om hur medverkan i studien kommer att gå till, hur studiens insamlade material kommer att förvaras samt att deltagandet i studien sker på frivillig basis.

Samtyckeskravet har behandlats genom att i samband med utskicket av informationsbrev skickade författarna en digital samtyckesblankett (Bilaga 2) som informanterna skulle skriva ut, skriva under och därefter skicka tillbaka digitalt innan den inbokade intervjun ägde rum. Samtyckesblanketten beskrev att deltagandet är frivilligt och att de när som helst, utan specifika skäl kan välja att inte medverka i studien.

Konfidentialitetskravet har hanterats genom att informera informanterna om att deras personuppgifter kommer behandlas konfidentiellt, där endast författarna av studien samt deras handledare kommer att ha tillgång till dessa uppgifter. Uppgifterna har förvarats oåtkomligt för obehöriga. Vidare har informanterna fått information om att deras namn, titel och arbetsplats kommer avidentifieras vid transkribering och publicering av materialet. Vid tillfällen då informanterna yttrat sig om namn på kollegor eller i vilka områden informanterna arbetar har dessa avidentifierats för att vidmakthålla konfidentialitetskravet.

Nyttjandekravet har behandlats genom att informera informanterna om att den data respondenterna delat med sig av enbart kommer att nyttjas för forskningens ändamål (Vetenskapsrådet, 2017).

Med hänsyn till informanternas spridda geografiska placeringar har intervjuerna utförts via en digital plattform. Ett övervägande som har gjorts för att bespara tid. Intervjuerna har utförts i en lugn och ostörd miljö i form av ett separat rum för att säkerställa kvalitén på inspelningen samt att intervjupersonen ska känna sig säker kring att ingen utomstående kunnat höra vad som sägs under intervjun (Bryman, 2018). Författarnas val att spela in intervjuerna via en inspelningsfunktion gjordes då författarna inte ville gå miste om säregna talesätt och formuleringar. Vid val att anteckna finns möjligheten till att väsentliga data gås miste om. I syfte att inte missa viktiga synpunkter som ibland kan uppkomma vid slutet av en intervju, stängdes inte inspelningsfunktionen av förens intervjun var avslutad (Bryman, 2018).

Insamling av studiens empiriska material

De förberedelser som gjordes innan intervjuerna var att utforma en semistrukturerad intervjuguide (Bilaga 1). De informanter som deltagit i studien härstammar från ett flertal

kommuner utspritt över Sverige, vilket resulterade i att fysiska intervjuer fick uteslutas. Samtliga intervjuer genomfördes därför digitalt via Teams eller Zoom vilket möjliggjorde och underlättade för informanterna att kunna delta i studien. Författarnas upplevelse var även att intresset av att delta i studien ökade till följd av den digitala intervjuformen (Bryman, 2018). Till följd av att intervjuerna genomfördes digitalt kunde inte samtyckesblanketten skrivas under fysiskt. Samtyckesblanketten har därav skickats till informanten, skrivits på av informanten, skannats in och sedan skickats tillbaka till författarna. Det har förekommit enstaka hinder till följd av bristande internettuppkoppling, försämrad ljudkvalitet och störningar vilket medförde att informanterna och författarna varit i behov av att upprepa frågor och svar samt varit i behov av att ansluta till det digitala mötet på nytt (Bryman, 2018).

Konstruktion av intervjuguide

Intervjuguiden (Bilaga 1) är konstruerad utifrån några övergripande teman: Bakgrund, samverkan och sekretess, sekretessbrytande bestämmelser och avslutning. Dessa teman definierades utifrån studiens frågeställningar, för att säkerställa att frågeställningarna blev besvarade. Därefter har intervjufrågorna formulerats utefter temats innebörd. Intervjufrågorna är uppbyggda utifrån olika frågekategorier. Intervjuguiden började med en inledande fråga gällande arbetserfarenhet och fylldes sedan på med uppföljningsfrågor, sonderingsfrågor, direkta frågor följt av sonderingsfrågor, strukturerande inpass samt en avslutande fråga. Författarna använde ett flexibelt tankesätt när intervjuguiden konstruerades, detta innebar att författarna konstruerade styrda frågor men med möjlighet till öppenhet. Detta för att informanterna ska få utrymme att svara på de frågor som ställs med egna ord och på så sätt uttrycka sina åsikter, tankar och erfarenheter. De frågor som informanterna besvarat har varit formulerade på ett lättbegripligt sätt samt som möjliggör att en likartad fråga resulterar i en mängd olika svar beroende på vem informanten är och hur informanten väljer att tolka frågan (Bryman, 2018).

Bearbetning och analys

Tematisk analys är den metod som har valts för att analysera det insamlade datamaterialet. Detta i syfte att igenkänna, analysera och redovisa mönster i form av olika teman. Fördelen med en tematisk analys är dess flexibilitet. Genom sin teoretiska frihet är en tematisk analys ett flexibelt och användbart forskningsverktyg, som potentiellt kan tillhandahålla en rik och detaljerad, men ändå komplex, hänsyn till data (Braun & Clarke, 2006).

Den tematiska analysen utfördes i sex steg. Det första steget utfördes genom att bli välbekant med den insamlade data. I syfte att få en förståelse kring materialet tolkades den insamlade data ett flertal gånger. Fokus låg på att identifiera likartade mönster och betydande uttryck. Under steg två igenkändes nyckelord och koder och de formulerades utifrån i den data som var av betydelse i relation till studiens syfte och frågeställningar (Braun & Clarke, 2006; Lindgren, 2014). Steg tre utfördes genom att framkalla bredare teman. Dessa teman har skapats utefter att flertal koder haft ömsesidiga kännetecken (Tabell 1) (Braun & Clarke, 2006). Exempelvis förekom koderna okunskap och oförståelse frekvent genom stora delar av det insamlade materialet. Detta genererade att dessa koder kopplades samman och bildade ett undertema.

Tabell 1. Exemplifiering av teman			
Citat	Kod	Undertema	Huvudtema
<p><i>"Men det finns ju en okunskap inom socialtjänsten och väldigt många till och med. Om vi tar kontakt med en socialsekreterare och dom bara: "nej men vi har inget samtycke" och vi bara: "men vi är också anställda av socialtjänsten."</i></p> <p><i>Socialtjänsteman (#1)</i></p>	Okunskap	Okunskap och oförståelse	Kunskap och Förståelse mellan polis- och socialtjänstemän
<p><i>"Vi har en väldigt bra samverkan med polisen."</i></p> <p><i>Socialtjänsteman (#2)</i></p>	Samverkan	Grundläggande förutsättning	Samverkans funktion inom brottsförebyggande arbete

Tabell 1 exemplifierar hur citat skapar koder och som därefter skapat underteman och huvudteman.

Steg fyra i analysprocessen innebar att de teman som identifierats undersöktes noggrant och om det förekom behov av justeringar eller förändringar justerades dessa. I det femte steget fick de underteman som identifierats tidigare under analysprocessen nya namn, vilket resulterade i fyra huvudteman. Det skapades en tematisk tabell över de identifierade underteman och huvudteman som framkommit under analysprocessen (Tabell 2). Detta för att författarna skulle få en tydligare bild om vad varje tema innebar. Ett viktigt moment i denna del av analysprocessen har varit att lägga fram argument om varför ett tema är av betydelse för studien. Därav har varje enskilt huvudtema diskuterats mellan författarna för att fastställa temats relevans för studien.

Tabell 2. Huvud- och underteman			
Samverkans funktion inom brottsförebyggande arbete	Sekretesslagstiftningens funktion	Organisatoriska förutsättningar för samverkan mellan polis- och socialtjänstemän	Kunskap och förståelse mellan polis- och socialtjänstemän
<p><i>Grundläggande förutsättning</i></p> <p><i>Gemensamma mål</i></p>	<p><i>Integritet</i></p> <p><i>Informationsdelning</i></p> <p><i>Tolkningsutrymme</i></p>	<p><i>Samverkansstruktur</i></p> <p><i>Regelverk</i></p>	<p><i>Okunskap och oförståelse</i></p> <p><i>Kommunikation</i></p> <p><i>Samsyn</i></p>

Tabell 2 exemplifierar studiens huvud- och underteman.

Den sjätte och sista delen av analysprocessen framställdes genom att de koder och teman som skapats under studiens gång, kopplades samman med studiens teori samt tidigare forskning. Vilket resulterat i den slutgiltiga produkten (Braun & Clarke, 2006).

Den tematiska analysen har dock kritiserats för dess flexibilitet. Flexibiliteten anses kunna vara ett hinder då det kan vara problematiskt att göra en detaljerad och komplex analys. Detta grundar sig i att den tematiska analysen utgör en omfattande bredd och det kan finnas svårigheter att förstå vilka infallsvinklar som anses vara av störst relevans vid analysprocessen. Det kan medföra att väsentliga faktorer förbises. Det finns även svårigheter i att identifiera om vad en tematisk analys innebär, samt hur analysprocessen ska gå till (Braun & Clarke, 2006).

Resultat och analys

I detta avsnitt kommer studiens resultat och analys att presenteras. I analysen har fyra huvudsakliga teman använts, till följd av flertal underteman (Tabell 1). En redogörelse kring hur de huvudsakliga teman kopplats samman med tidigare forskning och det valda teoretiska ramverket kommer att presenteras.

Samverkans funktion inom brottsförebyggande arbete

Grundläggande förutsättning

Samverkan ses som en grundläggande förutsättning bland socialtjänstemän och poliser för att kunna hindra att unga pojkar hamnar i kriminalitet. Dock delar inte poliser och socialtjänstemän samma uppfattning kring om hur samverkan fungerar i praktiken. Å ena sidan upplever polisen att det finns utvecklingspotential beträffande samverkan utifrån att de olika professionerna inte alltid har kunskap om varandras arbetssätt och att detta leder till svårigheter att samverka. Poliser lyfter även vikten av att förstå varandras språk för att på så sätt kunna samverka. En annan aspekt som poliser tror kan vara en förutsättning för samverkan är storleken på kommunen de arbetar i.

”Så att ibland förstår dom inte vårt språk och vi förstår inte deras språk. Ehm och det handlar liksom om att vi (tystnad) Ne jag upplever att vi inte alltid vet dom vet inte riktigt vad vi gör och vi vet inte alltid vad dom gör. Att det kan bli liksom gnissel där och kanske till och med att information och grejer att det faller lite mellan stolarna faktiskt.”

Polis (#1)

”Sen kan det säkert finna geografiska variationer på kommunnivå att i någon kommun är det klockren samverkan där man har jobbat ihop länge och man kan varandras steg jättebra och i andra kommuner kanske det är av olika skäl inte fungerar riktigt så bra, det kan vara att det är ny personal på båda täter och ahh det kan finnas flera skäl till det förstås.”

Polis (#2)

Å andra sidan har socialtjänstemän meningsskiljaktigheter om hur samverkan mellan socialtjänsten och polismyndigheten fungerar. Socialtjänstemän beskriver att samverkan med

polismyndigheten fungerar bra i de flesta fall men att socialtjänsten och polisen ofta hamnar i konflikter gällande deras professioner. Polisen ska lagföra och socialtjänstemän ska arbeta utifrån att skapa relationer med ungdomarna som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet.

”Vi har en väldigt bra samverkan med polisen.”

Socialtjänsteman (#2)

”Jag kan väl säga att vi har klinchat ganska mycket, det var ofta man hamnade i konflikt med polisen.”

Socialtjänsteman (#1)

Resultaten talar för att det finns utvecklingspotential angående samverkan mellan polis och socialtjänst. Polis (#1) skildrar sin upplevelse kring hur samverkan kan utspela sig. Det råder oförståelse mellan de olika myndigheterna gällande det gemensamma uppdraget som kan resultera i att det brister i kommunikationen mellan varandra och samverkan fungerar inte utifrån polisens perspektiv. Problemet ligger i att socialtjänsten inte kan eller har förmåga att dela med sig av viktig information (Angerbrandt, m.fl. 2021). Polis (#2) beskriver hur kommunstorleken kan bidra till hur samverkan fungerar, om det är en större kommun är det oftast högre personalomsättning, vilket kan bidra till att samverkan med socialtjänstemän inte är lika funktionell i jämförelse med en mindre kommun, där socialtjänstemännen kan ha arbetat tillsammans under en längre tid med brottsförebyggande arbete.

Socialtjänsteman (#2) och socialtjänsteman (#1) berättar om två skilda upplevelser. Resultatet talar för att deras skilda upplevelser beskriver hur det kan te sig olika om hur socialtjänstemän upplever att samverkan fungerar. Socialtjänstemän kan hamna i konflikt med polisen då de har ett annat fokus och ett helt annat uppdrag än vad poliserna har. Polisen säger detsamma i detta fall. Tjänstemän från båda myndigheterna stundom hamnar i konflikt med varandra vilket kan ha att göra med olika uppdrag, olika syn på varandras arbetsuppdrag och att det dessutom finns meningsskiljaktigheter angående synsättet av hur det brottsförebyggande arbetet ska bedrivas. Polisen skall beivra brott medan socialtjänsten skall fokusera på att bygga relation samt främja ungdomens utveckling. En grundläggande förutsättning för ett gott samverkansarbete är att ha förståelse för att synsätt skiljer sig åt mellan myndigheter. Det handlar om att ta lärdom av varandras synsätt i stället för att kritisera och riskera att hamna i konflikter. Okunskap inom samverkansarbete indikerar brister i förståelsen vad det gäller samverkansparternas kunskap (Danermark, 2000). Dessa konflikter kan hindra samverkan, och oförenliga mål kan resultera i svårigheter att uppnå balans mellan olika särintressen (Lena G. Larsson, 2022). Att inneha en ömsesidig utgångspunkt är av stor betydelse för att samverkan ska fungera (Danermark, 2000).

”Och samverka är ju lite så här, Sverige lider ju av samverkanssjuka, mellan olika myndigheter liksom. Vi SKA samverka. Och ibland blir det ett mål i sig att bara samverka, men jag tror att vi behöver gå från att samverka till att SAMARBETA!”

Polis (#3)

Utifrån en annan synvinkel säger polis (#3) att fokuset behöver flyttas från att samverka till att samarbeta för att tydliggöra ansvarsområden och tillvägagångssätt. Vilket kan innebära att polisen och socialtjänsten behöver sätta sig ner och gemensamt komma överens om hur arbetet ska bedrivas. I stället för att diskutera hur myndigheternas agerande ska gå till blir huvudfokuset samverkan (Alstam & Forkby, 2022). Samarbete är något som ständigt sker och är en självklar del av professionernas vardag. Sociala interaktioner mellan polis och socialtjänst bygger på att professionerna samarbetar och kommunicerar med varandra. Detta kan generera en horisontell integrering (Lena G. Larsson, 2022), där arbetsuppgiften är att uppnå gemensamma mål för en funktionell samverkansstruktur (Danermark, 2000). Det råder dock utmaningar angående att skapa ett gemensamt synsätt kring olika sociala problem. Detta kan resultera i svårigheter för polisen och socialtjänsten att samverka med varandra (Mondani & Rostami, 2021; Buchbinder & Eisikovits, 2008).

Gemensamma mål i fokus

Informanter delger att gemensamma mål är av stor vikt men att det förekommer svårigheter att förstå varandra utifrån olikartade uppdrag. Oförståelsen bidrar till utmaningar att jobba tillsammans mot det gemensamma målet. Det föreligger frustration hos både polis och socialtjänst beträffande att målet med arbetet påverkas av myndigheternas uppdrag. Å ena sidan lyfter poliserna att socialtjänsten distanserar sig från det brottsförebyggande arbetet och de anser att det brottsförebyggande arbetet är polisens ansvarsområde. Å andra sidan upplever socialtjänstemän att polisens mål är att ungdomarna ska straffas och stå till svars för sina handlingar snarare än att arbeta brottsförebyggande.

“Sen så tror jag också att det finns en utbredd frustration liksom kring det att lite så här att ah men va fasen, vi måste ju kunna prata om det här för att i grund och botten vill vi ju samma sak. Ehh sen så tror jag ju att en annan aspekt i det här det är ju ehh att socialtjänsterna, ja nu finns det ju det väldigt många liksom så jag ska ju inte prata för alla men jag vet ju, vi har ju fått signaler från, på flera håll där man, inom socialtjänsten liksom distanserar sig från att man ser att vi har en del av det brottsförebyggande uppdraget.”

Polis (#3)

”Ehh dom har ju ett annat fokus, sen är det ju inte alla poliser såklart, men många är ju mer ute efter eh ah följa lagen, eh begår man brott så ska man straffas. Medan vi har ju mycket mer ungdoms och utvecklingsfokus ehh, där polisen är ju väldigt ute efter att ungdomen ska erkänna brottet, att den ska stå till svars.”

Socialtjänsteman (#1)

Det resultat som framkommit är att polisen och socialtjänstemän skiljer sig i åsikterna när det handlar om en gemensam målbild, vilket kan påverka samverkansfunktionen. Polis (#3) påtalar att i grund och botten vill polis och socialtjänst samma sak, att hjälpa, men att socialtjänsten inte tar sitt ansvar i det brottsförebyggande arbetet. Dock framkommer det från socialtjänsteman (#1) att polisen och socialtjänsten inte delar samma syn på socialtjänstens uppdrag, att fokusera på utvecklingen hos ungdomar. För att samverka ska ha en god funktion

är det viktigt att det finns gemensamma och konkreta förutsättningar för samverkan vilket innefattar en tydlig referensram, tydliga mål och riktlinjer (Danermark & Kullberg, 1999). En väsentlig del när det kommer till samverkan mellan polis- och socialtjänstemän är att få tillgång till varandras kunskap för att kunna uppnå ett gemensamt mål och kunna ta stöd av varandra för att ha möjlighet att utvecklas i det gemensamma arbetet gällande unga pojkar som är i riskzonen att hamna i kriminalitet (Bäckman, 2021; Ek, m.fl. 2017). Samverkan mellan socialtjänsten och polisen kan generera svårigheter genom att de olika professionerna riktar uppmärksamheten mot sin egen profession i stället för att samarbeta mot gemensamma mål (Ek, m.fl. 2017).

Sekretesslagstiftningens funktion

Integritet

Sekretesslagstiftningen syftar till att värna om individers integritet och är en aspekt som behövs tas hänsyn till i samverkansarbetet. Dock kan det bidra till svårigheter beträffande informationsdelning mellan socialtjänst och polis med relevans i det förebyggande arbetet gällande unga killar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet. Polisen och socialtjänsten har helt skilda åsikter om sekretesslagstiftningens funktion. Visserligen anser polisen i större utsträckning att sekretesslagstiftningen behöver ses över och omformuleras, för att skapa tydligare riktlinjer om hur lagen ska tillämpas. Polisen lyfter problematiken kring att sekretessen bidrar till att viktig information avseende det brottsförebyggande arbetet inte kan delas mellan myndigheterna. Enligt polisen är det de ungdomar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet samt de kriminella ungdomarna som gynnas av sekretesslagstiftningen.

Ska vi ha någon chans, så ska dom ju inte kunna spela ut dom olika samhällsaktörerna mot varandra där vi behöver diskutera ett problem på riktigt och så sitter vi bara och glor på varandra och ingen kan säga någonting. Det är ju 1-0 till den kriminella världen faktiskt. Dom är ju dom enda som gynnas av sekretessen.”

Polis (#4)

”Jag har skräckexempel historiskt sätt där man är kallad till ett möte där man ska samverka för någonting där socialtjänsten flaggar för något som är lite halvakt. Och så åker man dit och så sätter man sig vid ett bord och så säger dom att dom är jätteoroliga för tre individer här. Okej, intressant säger vi, vilka är det då? Det kan vi inte säga. Ne men oj, vad skulle vi där och göra.”

Polis (#2)

Däremot bedömer socialtjänsten att sekretessen behövs inom deras arbete, för att värna om individens integritet. Socialtjänstemän lägger stor vikt vid att om inte sekretesslagstiftningen hade funnits så hade inte möjligheten till relationsskapande förekommit, då ungdomarna ofta är medvetna om att socialtjänstemän inte får dela all information till polisen enligt lag.

”För i princip varenda ungdom jag har jobbat med, varenda en har uttryckt ”jag kommer inte vilja säga det här för du kommer bara säga det till polisen, och så blir det ju liksom så här att om vi inte har en sekretesslagstiftning där vi har en förmåga att göra en bedömning kring vad

vi lämnar ut och inte lämnar ut, då kommer vi inte nå någon. Så jag tänker att den är viktig. ”

Socialtjänsteman (#1)

I detta resultat framkommer att sekretesslagstiftningens huvudfunktion, att värna om individers integritet, spelar ut socialtjänst och polis mot varandra vilket även polis (#4) påtalar. Viktig information får inte delas och följaktligen är det den kriminella världen som gynnas av sekretessen. Polis (#2) beskriver hur sekretesslagstiftningen kan sätta stopp för samverkansarbete trots oron för att ungdomar ska fara illa. Inom samverkan mellan polis och socialtjänst presenteras sekretesslagstiftningen som ett hinder (Magnusson, m.fl. 2013; Hjertstedt, m.fl. 2020), dock är inte detta en åsikt som delas av alla. Socialtjänsteman (#1) betonar vikten av att ha en sekretesslagstiftning i syfte för att kunna jobba relationsskapande och fokusera på utveckling hos ungdomen. Regelverk inom organisationerna bedöms ideligen inte utgöra något hinder för samverkan (Danermark, 2000) och socialtjänstemän menar på att sekretesslagstiftningen behövs för att kunna nå ut till ungdomar och jobba relationsbyggande. Sekretesslagstiftningen är en förutsättning för att socialtjänstemän ska kunna bedriva sitt arbete grundat i frivillighet, för att kunna säkerställa ungdomarna att all information som framkommer inte kommer att delas med polisen (Hjertstedt, m.fl. 2020).

Informationsdelning

Informationsdelning mellan socialtjänst och polis ses som en fundamental aspekt för att kunna samverka. Hur det fungerar i praktiken råder det olika uppfattningar om. Å ena sidan anser polisen att informationsdelningen går en enkelväg från polisen till socialtjänsten, där polisen anser att socialtjänstens sekretess är det grundläggande problemet avseende vilken information som får delas eller inte. Polisen tar även upp att samhället är för reaktivt. Ungdomar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet hade kunnat fångats upp tidigare med rätt information från socialtjänsten. I stället tvingas polisen att agera exempelvis när en ungdom redan har rekryterats in i ett kriminellt nätverk.

”Min uppfattning är att det är Soc som, att det är deras sekretess som sätter käppar i hjulet för att vi ska kunna kommunicera.”

Polis (#1)

”Jag tycker att samhället är för reaktivt. Vi reagerar när någonting händer.”

Polis (#3)

Å andra sidan upplever socialtjänsten att dom delar information men i mindre utsträckning för att värna om individers integritet. Socialtjänstemän beskriver att de har en striktare sekretesslagstiftning än polisen, vilket i sin tur leder till att socialtjänstemän inte har möjlighet att dela lika mycket information som polisen har.

”Polisen har ju inte lika strikt sekretesslagstiftning som vi har inom socialtjänsten och dom är ganska pigga med att dela information med oss.”

Socialtjänsteman (#1)

Polis (#1) beskriver hur socialtjänstens sekretesslagstiftning påverkar samverkan i form av att det brister i kommunikationen. Studiens polistjänstemän delar uppfattningen av att de inte har möjlighet till att kunna jobba brottsförebyggande på grund av bristande information från socialtjänsten vilket resulterar i att de agerar när det är för sent. Uppfattningen är att informationsdelningen endast sker i en riktning, från polis till socialtjänst. Socialtjänsten delar inte denna uppfattning (Hjertstedt, m.fl. 2020), vilket studiens socialtjänstemän också bekräftar. Socialtjänstemännen delar information, men att informationen som delas måste ha ett syfte och gynna ungdomen (Hjertstedt, m.fl. 2020). Socialtjänstens utgångspunkt leder till att polisen ifrågasätter kompetensen hos socialtjänstemän då polisen upplever att de inte får tillräckligt med information för att kunna utföra sitt uppdrag (Danermark, 2000).

Tolkningsutrymme

En av sekretesslagstiftningens centrala formuleringar är ”men för individen.” Polisen och socialtjänsten uppger att det råder otydlighet om vad formuleringen har för betydelse. De menar på att ”men för individen” är svårtolkat och inrymmer många olika utfall. Polisen framställer vikten av att fokusera på vad för information som kan delas utan att skapa ett ”men för individen.” Socialtjänstemän har en delad uppfattning om att socialtjänsten och polisen måste fokusera på vad för information som går att dela med varandra utan att riskera att en enskild individ lider men.

”Jag tycker att återigen att man bör fundera kring, jag tror i många fall att det är bättre att prata med varandra mer, i tidigt skede, för individens bästa. Och då är ju frågan vad som är till men för den enskilde? Det är ju en väldigt springande mening i sammanhanget tycker jag.”
Polis (#2)

”För att man har en sådan respekt för tjänsteutövningen inom kommunal och statlig verksamhet så det måste man ha respekt för. Men, jag har många gånger sagt så här: okej, vi delar bilden av vad som ställer till det för oss nu och det är sekretessen. Vad kan vi dela? För det går faktiskt att dela rätt mycket information med varandra utan att bryta sekretessen.”
Polis (#4)

”Handen på hjärtat så har jag nog brutit mot alla sekretessregler var enda gång. Och det är ju för att det blir ju för låst annars, alltså någonstans så är vi väl ändå ute efter samma sak, och då är ju det, man ska ju inte dela med sig, jag kan ju inte dela med mig av allt, till polisen, men det som är relevant kan jag dela med mig.”
Socialtjänsteman (#1)

Polis (#2) beskriver komplexiteten vad gäller vilket beslut som ska fattas i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet. Polis (#2) menar att sekretesslagstiftningen behöver bli tydligare. Tolkningsutrymmet anses vara för stort, vad innebär egentligen ”men för den enskilde”? Polis (#4) och socialtjänsteman (#1) beskriver ett tankesätt för att undvika att sekretesslagstiftningen hindrar samverkan. De framställer att det handlar om att utgå ifrån vad för information som är relevant, samt går att dela myndigheterna

emellan. Dock är det inte ett tankesätt som används generellt av poliser och socialtjänstemän. Resultatet visar att det saknas tydliga riktlinjer om hur sekretesslagstiftningen ska tolkas och en vägledning om vad man får dela eller inte (Danermark, 2000). Till följd av detta kan tolkningsutrymmet bli stort och kan bidra till oklarheter bland poliser och socialtjänstemän avseende vad lagen säger att man får dela för information mellan varandra. En möjlig strategi för att minska de hinder som sekretesslagstiftningen kan utgöra i dessa ärenden, är möjligtvis en lagstiftningsändring för att på så vis frambringe en tydlighet i lagstiftningen. Men även att förbättra kunskapen om tillämpningen av sekretesslagstiftningen då den enskilde handläggaren har stort handlingsutrymme (Hjertstedt, m.fl. 2020).

Organisatoriska förutsättningar för samverkan mellan polis- och socialtjänstemän

Samverkansstruktur

Utförandet av samverkan mellan polis och socialtjänst kan framstå olika från kommun till kommun. Polisen förespråkar standardisering för att få en struktur och på så vis främja att alla kommuner ska ha en fungerande samverkan. Polisen förespråkar även att samhället behöver kliva fram och inte bara prata, utan polisen och socialtjänsten behöver tydlig styrning uppifrån för att samverkan ska ha en god funktionalitet. Socialtjänsten delar samma åsikt, att samverkan inte fungerar i alla kommuner men de har ingen uppfattning kring vilket konkret tillvägagångssätt som behövs för att få en fungerande samverkansstruktur.

”Ehh sen behöver man ju bygga upp en väl fungerande samverkansstruktur, och den fungerar ju utmärkt för vissa kommuner, där polis och socialtjänst och skola sitter nästan på måndagsmöten varje vecka och lägger upp problemet på bordet.”

Polis (#4)

”Ehm och dom (polisen) jobbar ju inte alltid de tiderna som vi jobbar, asså dom går ju speciella tider, ehm och det som vi hade behövt mer av är ju samverkan, där man har en lokalpolis eller kommunpolis ehm som kommer till socialtjänsten eller vi kommer till dom.”

Socialtjänsteman (#1)

Resultatet påvisar att studiens polistjänstemän menar på att det behövs en nationell samverkansstruktur då det saknas i dagsläget. Polis (#4) påtalar att samverkansstrukturen mellan polisen och socialtjänsten gynnas av regelbunden kommunikation mellan parterna för att lyfta ärenden där insatser behövs, för att förhindra att ungdomar hamnar i kriminalitet. Avsaknad av klara och tydliga direktiv rörande hur samverkan ska ske råder inom den lagstiftning som avser samverkan mellan polisen och socialtjänsten (Bäckman, 2021; Hjertstedt, m.fl. 2020).

Socialtjänsteman (#1) ser en betydelse av att samverkan mellan socialtjänsten och polisen sker i samma byggnad för att effektivisera arbetet och kunna få ut mer av samverkan. Att inneha gemensamma referensramar är av stor vikt för att samverkan ska fungera (Danermark & Kullberg, 1999). Enligt polisen finns det hinder avseende samverkan då socialtjänsten styrs av kommunala riktlinjer, vilket orsakar en ojämn samverkansstruktur mellan polisen och socialtjänsten eftersom polisen går under statligt styre. Detta kan bidra till hämmande av

samverkan mellan myndigheterna då det råder skilda organisatoriska strukturer och otydlig ansvarsfördelning (Danermark & Kullberg, 1999).

Regelverk

Socialtjänstens och polisens arbete utgår ifrån två olika regelverk, socialtjänstlagen och polislagen. Detta kan generera komplikationer gällande kommunikation och samverkan på grund av skilda förhållningssätt och värderingar. Visserligen ska socialtjänstemän ge behandling och stöd till ungdomar och deras föräldrar medan polisen ska lagföra och hålla ordning på samhället. Däremot upplever studiens polistjänstemän att socialtjänsten inte nyttjar det regelverk som de har befogenhet till och kan använda sig utav. Detta kan bidra till en frustration hos polisen, då polisen anser att socialtjänsten kan göra mer för att förebygga att ungdomar som är i riskzonen dras in i kriminalitet.

”Sen så har ju vi olika roller. Dom (polisen) får ju fokusera på det som de är anställda för. Att lagföra människor och hålla ordning på samhället. Sen så får ju vi fokusera på behandling och ge stöd till föräldrar.”

Socialtjänsteman (#3)

”Polisen har våldsmonopol och kan frihetsberöva på individnivå. En polisman kan ju bestämma sig för utifrån olika kriterier att gripa en person och ta med sig den med våld in i polisbilen. Det är ett ganska starkt verktyg. Socialtjänsten ska ju till otroligt mycket för att dom ska börja gå på tvångsparagraferna.”

Polis (#4)

Resultat visar att polisens och socialtjänstens förhållningssätt vad det gäller regelverken skiljer sig åt, som även socialtjänsteman (#3) beskriver. De olika regelverken bidrar till att de får helt skilda fokus utifrån att polislagens huvudsakliga fokus innebär att polisen ska beivra brott medan socialtjänstlagen fokuserar på att bygga relationer och att ungdomar ska få rätt behandling. Skilda fokus kan i sin tur hindra samverkan mellan polisen och socialtjänsten. Polis (#4) beskriver frustrationen kring att socialtjänsten inte nyttjar sina befogenheter vid situationer där polisen anser att det behövs. Missnöje råder kring kompetens och kunskap om ändamålsenliga lagar (Buchbinder & Eisikovits, 2008). En tydlig lagstiftning kan ha en betydande funktionalitet i samverkan mellan myndigheter, då samarbete mellan professioner kan ha stor inverkan på vilka beslut som fattas. Det kan vara av stor vikt att det finns tydlig struktur över vad olika lagar och regelverk kan ha för betydelse inom olika professioner och myndigheter för att eventuellt motverka konflikter mellan polisen och socialtjänsten i deras samverkansarbete (Ek, m.fl. 2017). Dock ligger inte besluten alltid hos den enskilde socialtjänstemannen utan något som behövs tas med överordnade. Vissa har befogenhet att fatta beslut medan vissa behöver ta ärendet vidare med sin arbetsgivare. Kompetensen hos professionerna kan dessutom ifrågasättas avseende vilket beslut som är mest gynnsamt för brukaren. Vid sådan obalans kan det resultera i irritation organisationerna emellan samt ineffektivt arbete, och kan vara en aspekt som försvårar samverkan (Danermark, 2000).

Kunskap och förståelse mellan polis- och socialtjänstemän

Okunskap och oförståelse (om professionsutövande)

Sekretesslagstiftningen inrymmer tolkningsutrymme och tjänstemän inom polismyndigheten och socialtjänsten behöver kunskap och erfarenhet för att kunna tillämpa lagstiftningen. Det finns okunskap från båda håll angående sekretesslagstiftningens användningsområde, hur regelverket ska användas, vad socialtjänsten och polisen får eller inte får dela för information i ärenden där samverkan sker mellan socialtjänsten och polisen. Både poliser och socialtjänstemän medger att det finns oförståelse kring varandras yrkesutövning och förhållningssätt avseende hur de olika yrkesutövningarna ska gå till. Poliser benämner sekretesslagstiftningen som en bedömningssport där socialtjänsten hellre avstår från att dela information med polisen på grund av rädsla att begå tjänstefel.

“Och det är ju fortfarande en bedömningssport till i det här. Får jag? Kan jag lämna ut den här informationen? Och osäkerheten då, den skapar ju så här. Äh men bättre säfed then sorry, då gör jag ingenting”

Polis (#3)

”Det är med en regnbåge av olika utmaningar kopplat till sekretess”.

Polis (#3)

Polis (#3) beskriver även hur okunskapen resulterar i att sekretesslagstiftningen skapar osäkerhet och att det bidrar till att tillämpningen inte görs trots att det hade varit möjligt. Studiens socialtjänstemän håller med om att okunskap råder kring sekretesslagstiftningen men även osäkerhet kring vad för information som får delas mellan anställda inom socialtjänsten. Polis (#3) framställer att okunskapen och osäkerheten således leder till att sekretesslagstiftningen bidrar med många olika utmaningar kopplat till yrkesutövande inom socialtjänsten.

”Men det finns ju en okunskap inom socialtjänsten och väldigt många till och med. Om vi tar kontakt med en socialsekreterare och dom bara: ”nej men vi har inget samtycke” och vi bara: ”men vi är också anställda av socialtjänsten.”

Socialtjänsteman (#2)

”Man får lära sig som ny att sekretesslagstiftningen är superstark.”

Socialtjänsteman (#3)

Socialtjänsteman (#2) påtalar hur okunskapen kan yttra sig bland socialtjänstemän vad gäller informationsdelning inom myndigheten. Det kan förekomma okunskap kring om information får delas till andra berörda socialtjänstemän vilket kan bidra till hinder för samverkan. Socialtjänsteman (#3) beskriver hur nyanställda får lära sig från början av sin yrkesutövning att sekretesslagstiftningen är väldigt stark. Detta kan leda till att det bildas en osäkerhet och rädsla av att göra fel. Det kan bidra till att socialtjänstemän tar det säkra före det osäkra, vilket

kan innebära att informationsdelning till polisen uteblir. Rädslan utspelar sig i att man som enskild anställd på socialtjänsten behöver stå till svars för sina handlingar och riskerar att bli dömd för tjänstefel om man bryter sekretessen utan lagstöd. Studiens polis- och socialtjänstemän delar uppfattningen om att lagstiftningen behöver ses över angående denna aspekt och således se över en lösning om att det är socialnämnden och polismyndigheten som ska stå ansvarig för felaktiga bedömningar i stället för en enskild anställd. Detta i syfte att minska risken att information inte delas på grund av rädsla och osäkerhet.

I resultatet framkommer även att utöver okunskap råder det även en oförståelse om de separata myndigheternas professionsutövande. Polisen yttrar sig om att det relationsbyggande arbetet med ungdomarna inte har någon effekt och endast bidrar till en känsla hos socialtjänstemännen att de har gjort ett bra jobb. Socialtjänstemännen beskriver i sin tur att de inte alltid har en förståelse för polisens arbets sätt. Samt att polisen anser att socialtjänstemän försvarar ungdomarna vid tillfällena där ungdomarna borde stå till svars för sina handlingar.

”Och att bygga relation, alltså dom här socialsekreterarna försöker bygga en relation med några som inte vill ha en relation. Dom är tvingade att gå på möten med socialtjänsten för att dom är under 18. I samma sekund som dom är 18 så kommer dom säga ”fuck you och hejdå tack för kaffet” och du sitter där och känner ”gud vad jag var bra och tillmötesgående och härlig i det här mötet.”

”Det är kört, ni kan sluta med era ”rulla apelsin” samtal.

Polis (#4)

”Jag läste en gång att dom hade en tioåring som var lite kaxig, det är fortfarande en tioåring. Vi träffar ju honom på socialkontoret i typ så här, han är 1,30 och pinnsmal och så ska han bli nedbrottad av en stor polis, för att han har en otrevlig ton. Och där behöver man ju samverka lite, för det blir ju inte bra för någon av oss.”

”Där polisen kan tycka att vi backar ungdomarna väldigt mycket och att vi försvarar dem.”

Socialtjänsteman (#1)

Polis (#4) och socialtjänsteman (#1) skildrar för oförståelsen beträffande yrkesutövande. För att samverkan ska ha en god funktionalitet är det viktigt att polis- och socialtjänstemän har förståelse och respekt för varandras yrkesutövande och på så sätt tar lärdom av varandras skilda professioner (Danermark, 2000; Ek, m.fl. 2017).

Polis (#4) beskriver frustrationen i att socialtjänstemän upplever att genom relationsskapande samtal grundat på frivillighet, kan åstadkomma en förändring hos ungdomar som är i riskzonen att hamna i kriminalitet. Studiens polistjänstemän har inte en förståelse för socialtjänstemännens arbets sätt då polisen anser att socialtjänstemän kan vara för ängsliga i sitt arbete gällande ungdomar som är i riskzonen att hamna i kriminalitet. Däremot anser studiens socialtjänstemän att polisens arbetsmetoder inte alltid stämmer överens med hur en ungdom ska bemötas och hanteras, då socialtjänstemän upplever att polisen kan vara för hårdhänta i

situationer där det kan behövas en kommunikation med ungdomen. Det råder dock en gemensam uppfattning om att det föreligger olika arbetskulturer, att polisen står för de ”hårda värdena” och socialtjänsten för de ”mjuka värdena.” Olikskheterna i arbetssätten kan därav medföra hinder avseende samverkan (Buchbinder & Eisikovits, 2008) då en central del av samverkan mellan myndigheter är att inneha en förståelse om den andra partens arbetssätt (Ek, m.fl. 2017).

Kommunikation

Polisen och socialtjänstemän har en delad åsikt om vikten av att kunna kommunicera med varandra för att kunna hindra att unga pojkar som befinner sig i riskzonen hamnar i kriminalitet. Å ena sidan har polisen åsikter om att det är socialtjänstemän som till följd av deras sekretesslagstiftning har svårigheter att kommunicera med polisen, då sekretessen utgör ett hinder för att kommunikationen mellan parterna ska fungera. Polisen uttrycker vikten av att få adekvat information för att kunna utföra sitt jobb. Å andra sidan anser socialtjänstemän att kommunikationen mellan socialtjänstemän och polisen inte är det centrala problemet, utan det är att hitta rätt forum för att myndigheterna ska kunna kommunicera.

”Min uppfattning är att det är soc som, att det är deras sekretess som sätter käppar i hjulet för att vi ska kunna kommunicera.”

Polis (#1)

”Men det här med att sitta och tjuvhålla på information, alltså jag tror inte på det och jag har ju varit rätt mycket chef inom polisen och jag har absolut som förhållningssätt att information ska ut och den ska spridas. För att om jag inte har information, då har jag inget incitament att kämpa och göra ett bra jobb. Jag måste känna att jag är delaktig.

Polis (#4).

Det är nog inte det största hindret, av min erfarenhet, utan det största hindret är hitta forum för att kommunicera för jag tror att när man väl kommunicerar med varandra, hoppas jag har förmedlat det på något sätt, så har det ändå funkat bra.

Socialtjänsteman (#1)

Polis (#1) framför att det är socialtjänstens sekretess som bidrar till hinder gällande möjligheten till att kunna kommunicera myndigheterna emellan. Polis (#4) beskriver vikten av att kunna kommunicera och således få adekvat information i syfte för att kunna utföra sitt jobb. Om information uteblir finns det ingen motivation till att vilja göra ett bra jobb och kämpa för att problematiken ska minska. Om polis och socialtjänst inte kan kommunicera om hur verkligheten är konstruerad, blir detta ett hinder avseende samverkan för att åtgärda problematiken (Danermark, 2000). Socialtjänsteman (#1) har inte en gemensam uppfattning om hur kommunikationen mellan myndigheterna fungerar. Socialtjänstemän bedömer att det centrala problemet är att det behöver skapas forum för att få en möjlighet att kommunicera, då

det saknas i dagsläget. Socialtjänstemän har en intention om att socialtjänsten och polisen behöver sitta i samma byggnad eller ha gemensamma och regelbundna möten för att öka tillgängligheten då de anser i dagsläget att det är svårt att få tag på berörda poliser i aktuella ärenden där en ung pojke befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet. KommunikERING mellan myndigheterna ger ökad potential att handla framgångsrikt i det brottsförebyggande arbetet (Bäckman, 2021).

Samsyn

En delad åsikt bland studiens polis- och socialtjänstemän är att det behövs en samsyn kring hur problembilden ser ut samt vilka åtgärder som behövs för att hindra att unga pojkar som befinner sig i riskzonen, dras in i kriminalitet. Visserligen anser polisen att det råder en samsyn mellan polis och socialtjänst, dock ser det annorlunda ut från kommun till kommun. I vissa kommuner fungerar samverkan bra då myndigheterna har en delad problembild och samsyn kring vilka åtgärder som behövs göras. I andra kommuner fungerar det inte alls, där polisen ser socialtjänsten som passiv.

Ehhh jag tror att det är väldigt stor skillnad, asså jag vet ju vissa kommunpoliser som delar lägesbilder, varje bilder med sina social... Liksom sekreterare eller handläggare, där man har en absolut samsyn på både problembilden och lösning, och faktiskt jobbar tillsammans, men det, jag har ju också sett varianter där det inte delas alls, där polisen tror att socialtjänsten är någon form av "farbror Barbro" i plyshdress som ändå inte kan göra någonting, ehh också träffar dom också på dom personerna som är precis så medans socialtjänsten tycker att polisen stigmatiserar och slår med hårda trumman och det kommer aldrig funka, och det vore bäst om allt var frivilligt.

Polis (#4)

Däremot anser socialtjänstemän att socialtjänstens och polisens skilda fokus om hur unga pojkar ska behandlas när det kommer till brottsförebyggande arbete, bidrar till konflikter mellan myndigheterna. Socialtjänstemän har sin huvudfokus på unga pojkars utveckling, medan polisen anser att unga pojkar ska få konsekvenser för sina handlingar.

"Begår man brott ska man straffas, medan vi har ju mycket mer ungdoms- och utvecklingsfokus. Vi är ju mer ute efter att ungdomen ska lära sig och sluta med det här och bedriva en förändring. Och där kan vi hamna mycket i konflikter, där polisen kan tycka att vi backar ungdomarna väldigt mycket och att vi försvarar dom. Där vi snarare ser att men genom vårt sätt så kommer vi ju minska riskerna att ungdomen fortsätter begå brott genom relation och utveckling."

Socialtjänsteman (#1)

För att samverkan ska ha en god funktionalitet är förutsättningen att de samverkande parterna har en gemensam syn och gemensamma värderingar (Danermark & Kullberg, 1999; Johansson, 2014). I dagsläget finns det utmaningar avseende att skapa ett delat synsätt gällande olika sociala problem (Mondani & Rostami, 2021; Buchbinder & Eisikovits, 2008).

Resultatet visar hur det ser annorlunda ut geografiskt gällande samsyn om problembild och lösning samt hur det gemensamma synsättet gör att samverkan fungerar bra, som polis (#4) förklarar. Socialtjänsteman (#1) skildrar sin åsikt om att det finns svårigheter med att skapa en samsyn på grund av socialtjänstens och polisens skilda fokus. I stället för att jobba för att skapa en samsyn kan det frambringa konflikter mellan myndigheterna grundat i vilka åtgärder som är mest lämpliga för unga pojkar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet.

Diskussion

Denna studie har syftat till att undersöka utifrån polis- och socialtjänstemäns perspektiv, om det föreligger hinder eller möjligheter med beaktan av sekretesslagstiftningen, i samverkansarbetet mellan polismyndigheten och den kommunala socialtjänsten i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet. Diskussionen kommer att utformas utifrån studiens två frågeställningar. Därefter redovisas resultatets implikationer för socialpedagogik och socialt arbete. Förslag till vidare forskning kommer slutligen lyftas fram samt diskuteras utifrån de framtida behov som fastställts.

Hur beskriver poliser och socialtjänstemän att samverkan mellan de respektive myndigheterna fungerar i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?

Resultat visar att det råder meningsskiljaktigheter mellan polisen och socialtjänstemän avseende hur samverkan fungerar i praktiken. Polisen antyder att det råder samverkanssvårigheter mellan myndigheterna, detta är något som socialtjänstemän håller med om men inte i samma utsträckning som polisen. Polisen menar att det är svårt att samverka med socialtjänsten då myndigheten inte delar tillräckligt med väsentlig information, samt att respektive myndighet inte har tillräckligt med kunskap om varandras arbetssätt och arbetsuppdrag. Socialtjänstemän delar inte polisens uppfattning kring hur samverkan fungerar. Socialtjänstemän menar på att polisens och socialtjänstens skilda regelverk bidrar till samverkanssvårigheter på grund av skilda huvudfokus, där polisens huvudsakliga fokus är att beivra brott och socialtjänsten skall fokusera på att jobba relationsbyggande och med ungdomarnas utveckling. Detta är något som går i linje med det som Buchbinder och Eisikovits (2008) skriver. På grund av att det föreligger skillnader inom yrkesideologierna, bidrar detta till skillnader i sättet polisen och socialtjänsten arbetar. Följaktligen bidrar dessa skillnader till hinder avseende samverkansarbetet. Detta resonemang delas även av författarna. Författarna ser komplexiteten i det faktum att socialtjänsten och polisen ska samverka enligt 8 § Förvaltningslagen (SFS 2017:900), men samtidigt råder det olika yrkesideologier som skiljer myndigheterna åt. Författarna reflekterar över att det borde vara en självklarhet att det uppstår samverkanssvårigheter grundat i att det råder skillnader inom yrkesideologier och arbetssätt, och att det i dagsläget rimligen borde finnas bra lösningar för samverkanssituationer där skillnaderna yttrar sig.

Resultat visar även att både polisen och socialtjänstemän upplever att samverkan fungerar olika från kommun till kommun. Johansson (2014) och Hjerstedt, m.fl (2020) lyfter det faktum att det tar tid att etablera samverkan mellan polisen och socialtjänsten. I vissa kommuner fungerar samverkan bra och både polis och socialtjänst upplever att de kan utföra sitt brottsförebyggande arbete på ett adekvat sätt myndigheterna emellan. I vissa kommuner fungerar samverkan inte alls och det råder okunskap och oförståelse för varandras arbetssätt och regelverk. Detta går i linje med det som Bäckman (2021) förklarar. I dagsläget ger inte den lagstiftning som ligger till grund för samverkan några distinkta och klara anvisningar på hur samverkan ska utföras. Författarna ser detta som ett incitament till att upprätta en nationell samverkansstruktur med tydliga riktlinjer och direktiv kring hur samverkansarbete ska gå till, samt vad det gemensamma målet är. Detta i syfte att främja samverkan mellan polis och socialtjänst i hela landet, för att det inte ska finnas skiljaktigheter mellan kommuner samt oklarheter avseende vad det gemensamma målet är. Detta går även i linje med det som Johansson (2014) beskriver, utan ett gemensamt synsätt samt en samstämmighet gällande utfallet av arbetet, blir det svårt att samverka. Utifrån att alla individer är säregna reflekterar dock författarna kring komplexiteten med att upprätta en nationell samverkansstruktur med anledning av att det inte går att upprätta riktlinjer och direktiv som är tillämpbara på alla individer. Detta är även något som studiens polisrespondenter lyfter. Författarna resonerar dock kring att strukturen och riktlinjerna ändå borde vara gemensam för alla kommuner för att kunna hålla en bra standard och minska klyftorna mellan kommunerna över hur samverkansarbetet går, samt för att minska missförstånd mellan myndigheterna. Baserat på komplexiteten med att samverka och upprätta en nationell samverkansstruktur som ska kunna tillämpas på alla individer reflekterar författarna över om det finns ett behov av att utveckla insatser avseende enskilda individer för att motverka att individer inte får den hjälpen de är i behov av. Författarnas tanke grundar sig i att ju mer insatser som finns att tillämpa, desto större chans är det att individen får hjälp, då studiens socialtjänstemänrespondenter beskriver att i dagsläget råder det okunskap inom socialtjänsten kring tillvägagångssätt som påverkar samverkansarbetet negativt. Författarnas reflektion går i linje med det som Bäckman (2021); Ek, m.fl. (2017); Sestoft, Hansen och Christensen (2017) och Basic (2018) beskriver. För att inte enskilda individer ska riskera att ”falla mellan stolarna”, är det behövligt med utveckling av insatser för att samverkansarbetet mellan olika myndigheter ska ha en god funktionalitet.

Vilka hinder och möjligheter beskriver poliser och socialtjänstemän att samverkan innebär med beaktan av sekretesslagstiftningen i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?

Resultat visar att polisen och socialtjänstemän har helt skilda uppfattningar om sekretesslagstiftningens funktion och hur sekretesslagstiftningen ska tillämpas i ärenden som rör ungdomar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet.

Polisen anser att sekretesslagstiftningen är ett hinder för att polisen och socialtjänsten ska kunna samverka med varandra. Polisen anser att lagen behöver ses över och omformuleras för att skapa tydligare riktlinjer över hur lagen ska tillämpas och på så sätt öka möjligheten att socialtjänsten ska dela adekvat information till polisen. I dagsläget är polisens uppfattning att information endast går i en riktning, från polisen till socialtjänsten. Denna uppfattning är något

som lyfts av Hjertstedt m.fl (2020) som skriver att det är en återkommande uppfattning. Det sker informationsdelning mellan polis och socialtjänst, men inte i motsatt riktning. Enligt polisen kan detta leda till försämrat förtroende för socialtjänsten vilket även studiens polisrespondenter lyfter. Författarna reflekterar kring om detta kan bero på okunskap från polisens sida, gällande att socialtjänsten har en striktare sekretesslagstiftning och att socialtjänstens möjligheter till att dela information är mer begränsade. Hjertstedt m.fl. (2020) redogör för just detta, det föreligger stark sekretess för uppgifter som socialtjänsten förfogar över och som polisen hade haft nytta av i sitt brottsförebyggande arbete. Detta ser författarna som problematiskt. Att information som skulle kunna främja det brottsförebyggande arbetet, inte kan delas på grund av en sekretesslagstiftning som värnar om individens integritet. Detta går i linje med det som Alstam och Forkby (2022) förklarar. En konflikt uppstår gällande att värna om individens integritet kontra att polisen är i behov av informationsdelning för att kunna utföra sitt arbete. Socialtjänstemän menar dock att sekretesslagstiftningen behövs inom deras yrkesutövande och att den inte utgör något hinder. Detta är något som Magnusson, m.fl (2013) och Hjertstedt, m.fl. (2020) inte håller med om. Sekretesslagstiftningen bidrar till hinder i samverkan mellan polis och socialtjänst. Studiens socialtjänstemän argumenterar dock för att socialtjänstens arbete grundar sig i frivillighet och om inte sekretesslagstiftningen hade funnits, hade de inte kunnat nå ut till unga pojkar och jobba relationsbyggande. Författarna förstår socialtjänstemännens åsikt, men ser att det skulle kunna uppstå dilemman i denna kontext där socialtjänstemän kan komma att behöva överväga att vidmakthålla relationen med den unge och möjligtvis vara den enda trygga punkten och relationen i den unge pojken liv, kontra att dela information med polisen som de hade haft nytta av för att hindra denna ungdom från att dras in i kriminalitet.

Bushbinder & Eisikovits, (2008); Bäckman, (2021) och Ek, m.fl. (2017) redogör för att samverkan mellan polisen och socialtjänsten innebär att myndigheterna förväntas dela med sig av betydelsefull information och komplettera varandra med hjälp av sina olika kompetenser och erfarenheter. Enligt studiens respondenter sker detta inte alltid till följd av okunskap och oförståelse för varandras yrkesutövande. Oförståelse och okunskap för varandras yrkesutövande är något som studiens polisrespondenter lyfter starkt enligt författarna. Studiens polisrespondenter beskriver att deras upplevelse är att socialtjänstens relationsbyggande arbete inte hjälper och att den endast stärker deras eget självförtroende i att de har gjort ett bra jobb.

Författarna av studien har upptäckt att det finns en rädsla, framför allt hos socialtjänstemän att dela information med polisen till följd av sekretesslagstiftningen. Sekretesslagstiftningen och de sekretessbrytande bestämmelser som finns mellan myndigheterna bildar en osäkerhet hos socialtjänstemännen kring vilken information som de får eller inte får dela med polisen.

”Ett men för individen” är en formulering som är central i sekretesslagstiftningen och som är avgörande kring om information får delas eller inte myndigheter emellan. Författarna upplever att meningen utrymmer stort tolkningsutrymme och kan vara ett upprepande dilemma, vad menas egentligen ”ett men för individen?”. Hjertstedt, m.fl (2020) bekräftar författarnas upplevelse, om informationsdelning får ske eller inte till andra myndigheter och att sekretesslagstiftningen innehar stort tolkningsutrymme för en socialtjänsteman. Grundat i att alla individer är säregna reflekterar författarna kring tanken om att ”ett men för individen” kan vara olika för varje enskild individ. Hur ska då en socialtjänsteman kunna avgöra vad som är

”ett men för individen” när det kan uppfattas olika? En ung pojke kan uppfatta formuleringen på ett sätt, en annan ung pojke kan uppfatta formuleringen på ett annat sätt. Författarna resonerar vidare kring om en socialtjänsteman har rätten att bestämma vad som är ett ”men för individen” för en enskild person? Samtidigt ser inte författarna att det skulle kunna finnas en bättre lösning.

Resultat visar att studiens polistjänstemän menar på att sekretesslagstiftningen behöver bli tydligare för att socialtjänstemän ska kunna tillämpa lagstiftningen på rätt sätt. Detta går i linje med det som Bushbinder och Eisikovits (2008) förklarar, att det råder missnöje bland polisen avseende kompetens och kunskap hos socialtjänstemän om ändamålsenliga lagar. Socialtjänstemän upplever en rädslas över risken att begå tjänstefel om fel information delas med polisen, och tar det säkra före det osäkra och väljer att inte dela med sig av information som skulle kunna vara relevant i samverkansprocessen mellan polisen och socialtjänsten. Rädslan indikerar att en enskild anställd inom socialtjänsten måste stå till svars för sina handlingar om sekretessen bryts utan lagstöd. Både socialtjänsten och polisen delar uppfattningen om att det är socialnämnden och polismyndigheten som borde stå till svars för dessa handlingar om fel skulle uppstå. Dock ser författarna risker med att enskilda yrkesutövare inte står till svars för sina handlingar om sekretessen bryts, att risken för tjänstefel kan öka om högre instanser tar ansvaret för konsekvenserna för de fel som enskilda yrkesutövare begår. Det skulle kunna leda till att fler konsekvenser i form av tjänstefel skulle uppstå om tjänstemän inom polisen och socialtjänsten inte är måna om att följa sekretesslagstiftningen.

Sekretesslagstiftningen anses av både socialtjänstemän men framför allt från polisen som oerhört strikt, men för att information som kan vara till skada för den enskilde individen inte ska spridas ut kanske det behöver finnas en strikt sekretesslagstiftning, för att inte förorsaka men för den enskilde. Efter en vidare reflektion från författarnas sida reflekterar de kring att samtidigt som författarna tror att en enskild anställd behöver stå till svars för sina handlingar för att inte kunna utnyttja det faktum att en högre instans tar konsekvenserna av tjänstefel gällande att bryta sekretess utan lagstöd, är dock att sekretesslagstiftningen i dagsläget är otydlig. Den rymmer stort tolkningsutrymme. Har då tjänstemän inom polis, och framför allt socialtjänsten, de rätta förutsättningarna för att kunna ta rätt beslut gällande informationsdelning myndigheter emellan? Ska tolkningsutrymmet vara så stort? Samtidigt som författarna upplever att tolkningsutrymmet behöver vara stort, grundat i att alla individer är säregna.

Implikationer för socialpedagogiskt- och socialt arbete

Socialt- och socialpedagogiskt arbete i klientnära relationer står ständigt inför utmaningar. Avsikten med denna studie var att lyfta problematiken inom arbete där polisen och socialtjänsten i samverkan arbetar brottsförebyggande, samtidigt som tjänstemän har en sekretesslagstiftning som måste tas i beaktan. Författarna av studien ville lyfta komplexiteten och öka förståelsen för de tjänstemän som arbetar inom det valda området och få en inblick i hur tjänstemännen hanterar de dilemman som dagligen uppstår i samverkansarbete i klientnära relationer.

Vidare forskning

Med utgångspunkt från de hinder som framkommit och identifierats mellan polisen och socialtjänstemännen avseende deras samverkansarbete i relation till sekretesslagstiftningen har författarna av studien kommit fram till att det finns en avsaknad av forskning som riktar sig mot lednings- och politisk nivå. Det är av intresse att få en inblick i hur ledningen inom socialnämnden och polismyndigheten samt politiker arbetar för att få samverkan att bli bättre på frontlinjenivå, då poliser och socialtjänstemän ger en indikation på att samverkan inte fungerar.

Litteraturförteckning

- Alstam, K., & Forkby, T. (2022). Finding a Suitable Object for Intervention: On Community-Based Violence Prevention in Sweden. *Societies*, 12(3), 1-13.
<https://10.3390/soc12030075>
- Angerbrandt, H., Gavanas, A., Madsén, E., & Nilsson, E. (2021). Informationsdelning mellan socialtjänst och polis, i brottsförebyggande arbete med barn och unga.
https://bra.se/download/18.1f8c9903175f8b2aa705a96/1613989586467/2021_2_Informationsdelning_mellan_socialtjanst_och_polis.pdf
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. <http://dx.doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Liber.
- Buchbinder, E., & Eisikovits, Zvi. (2008). Collaborative Discourse: The Case of Police and Social Work Relationships in Intimate Violence Intervention in Israel. *Journal of Social Service Research*, 34(4), 1–13. <https://10.1080/01488370802162251>
- Bäckman, T. (2021). Samverkan och uppgiftslämnande från socialtjänsten till polisen i det brottsförebyggande arbetet. *Förvaltningsrättslig tidskrift*, 84(1), 67–100.
- Bäckman, T., Nilsson, K., & Dahleman, B. (21 juli 2021). Polisutbildare: Sekretessen är ett stort problem. *Svenska Dagbladet*. <https://www.svd.se/a/754EKB/polisutbildare-sekretessen-ar-ett-problem>
- Cooper, L., Anaf, J., & Bowden, M. (2008). Can social workers and police be partners when dealing with bikie-gang related domestic violence and sexual assault? *European Journal of Social Work*, 11(3), 295-311. <https://doi.org/10.1080/13691450701733317>
- Danermark, B. (2000). *Samverkan – himmel eller helvete? En bok om den svåra konsten att samverka*. Gothia.
- Danermark, B., & Kullberg, C. (1999). *Samverkan – Välfärdsstatens nya arbetsform*. Studentlitteratur.
- Dorrian Werner, A., & Högberg, J. (2021). Vuxnas perspektiv – på barn och utsattas livsvillkor. I M.-P. Cabero (Red.), *Barns rättigheter i skottlinjen: om gängkriminalitet och barns uppväxtvillkor* (s. 12–22). (Rapport i korthet). BRIS.
https://www.bris.se/globalassets/om-bris/bris_rapp_val2022_webb_low.pdf
- Ek, H., Isaksson, J., & Eriksson, R. (2017). Professioner, makt och samverkan mellan myndigheter: Socialtjänsten, skolans och BUP:s arbete med ungdomar som inte går

- till skolan. *Socialvetenskaplig tidskrift*, 24(1), 59–77,
<https://doi.org/10.3384/SVT.2017.24.1>
- Forkby, T. (2018). Organisational exceptions as vehicles for change: collaborative strategies, trust, and counter strategies in local crime prevention partnerships in Sweden. *European Journal of Social Work*, 23(4), 580-593.
<https://doi.org/10.1080/13691457.2018.1512474>
- Goran, B. (2017). Observed successful collaboration in social work practice: coherent triads in Swedish juvenile care. *European Journal of Social Work*, 21(2), 193-206.
<https://10.1080/13691457.2017.1289897>
- Hjertstedt, M., Hansson, J., & Sundqvist, J. (2020). Sekretess mellan polis och socialtjänst - En rättslig undersökning av sekretessens styrka och utsträckning samt graden av fakultativitet. *Förvaltningsrättslig tidskrift*, 83(4), 613-647.
- Johansson, K. (2014). Crime prevention cooperation in Sweden: a regional case study. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology & Crime Prevention*, 15(2), 143-158.
<https://10.1080/14043858.2014.954830>
- Kvale, S., & Brinkmann, S. (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Studentlitteratur.
- Larsson, L-G. (2022). Samordnad individuell planering – en organisatorisk utmaning för sjukvården. I Hedberg Rundgren, Å., Klinga, C., Löfström, M., & Mossberg, L (Red.), *Perspektiv på samverkan: Om utmaningar och möjligheter i välfärdens praktik* (s.351–374). Studentlitteratur.
- Lindberg, M. (2020, 31 augusti). Stoppa gängvåldet eller avgå, Morgan Johansson. *Expressen*. <https://www.expressen.se/debatt/stoppa-gangvaldet-eller-avga-morgan-johansson/>
- Lindgren, S. (2014). Kodning. I Hjerm, M., Lindgren, S., & Nilsson, M, *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys* (s.45–62). Gleerups.
- Magnusson, K., Holth, H-M., Mosdal, M., & Felizia, R. (2013). Anställdas erfarenheter av tvärvetenskaplig samverkan inom missbruksvården. En kvalitativ studie av två norska och två svenska verksamheter. *Vård i Norden*, 33(108), 28–30. <http://lnu.diva-portal.org/smash/get/diva2:648587/FULLTEXT01.pdf>
- Matscheck, D., & Piuva, K. (2022). Integrated care for individuals with mental illness and substance abuse – the example of the coordinated individual plan in Sweden. *European Journal of Social Work*, 25(2), 341-354.
<https://doi.org/10.1080/13691457.2020.1843409>

- Mondani, H., & Rostami, A. (2022). Uncovering the degree of criminal organization: Swedish street gangs and the role of mobility and co-offending networks. *Social Science Research*, 103. 1–17. <https://10.1016/j.ssresearch.2021.102657>
- Motion 2020/21:3294. *Bekämpning av ungdomsbrottsligheten*.
https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/motion/bekampning-av-ungdomsbrottsligheten_H8023294/html
- Sestoft, D., Hansen, S-M., & Christensen, A-B. (2017). The police, social services, and psychiatry (PSP) cooperation as a platform for dealing with concerns of radicalization. *International Review of Psychiatry*, 29(4), 350–354.
<https://doi.org/10.1080/09540261.2017.1343526>
- Skoglund, K., Törnqvist, A., & Stark, P. (3 augusti 2022). Moderaterna vill reformera sekretesslagen. *svt NYHETER*. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/aven-moderaterna-vill-reformera-sekretesslagen>
- SFS 2009:400. *Offentlighets- och sekretesslag*. Socialdepartementet.
- SFS 1984:387. *Polislag*. Justitiedepartementet.
- SFS 2001:453. *Socialtjänstlag*. Socialdepartementet.
- Socialförvaltningen (2021). *Sekretesshandbok*. Stockholm: Socialförvaltningen.
<https://rka.nu/download/18.3caad861182723b39d22da36/1660139673558/Sekretesshandbok%20-samverkan%20mellan%20socialtj%C3%A4nst%20polis%20och%20kriminalv%C3%A5rd.pdf>
- Vetenskapsrådet. (2017). *God forskningssed*. (Vetenskapsrådets rapportserie 1).
<https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-rapporter/2017-08-29-god-forskningssed.html>

Bilagor

Bilaga 1 Intervjuguide

Intervjuguide struktur

- Definiera studiens syfte.

Bakgrund

- Hur länge har du arbetat som polis/socialtjänsteman?

Samverkan och sekretess

- När ni i er organisation kommer i kontakt med en ung pojke som befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet och ni skulle behöva kontakta socialtjänsten/polisen, kan du då berätta om vilka strukturella förutsättningar som finns i er organisation för att möjliggöra detta?
- Hur skulle du vilja beskriva att socialtjänsten respektive polisen har förståelse för det arbete som bedrivs inom din organisation avseende unga pojkar som befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?
- Känner du att du har förståelse för polisens/socialtjänstens arbete i dessa ärenden?
  - *Om ja, kan du berätta hur din förståelse för deras arbete ser ut?*
  - *Om nej, kan du berätta vad det är som gör att du inte har förståelse för deras arbete?*
- Tycker du att polis/socialtjänst har tillräcklig kännedom om ditt kunskapsområde i detta sammanhang?
- Med utgångspunkt ifrån din kompetens som polis/socialtjänsteman, hur anser du att det brottsförebyggande arbetet avseende unga pojkar som befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet ska bedrivas?
  - *Hur väl skulle du beskriva att dina synpunkter om det brottsförebyggande arbetet överensstämmer med det sätt som polisen/socialtjänsten arbetar?*
- Uppfattar du att polisen och socialtjänsten har samsyn vad beträffar hur arbetet skall bedrivas i gemensamma ärenden där unga pojkar är i riskzonen att hamna i kriminalitet?
  - *Om ja/nej kan du beskriva vad som fungerar respektive inte fungerar?*
- När ni identifierat ett ärende med en ung pojke som befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet och ni har en kontakt med polisen/socialtjänsten i ärendet. Vilken hänsyn behöver du ta i samtalet med polisen/socialtjänsten i beaktan till sekretesslagstiftningen?

- Vilka upplevda hinder finns det som påverkar det brottsförebyggande arbetet i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?
  - *Om du anser att det föreligger hinder i kommunikationen mellan polis/socialtjänsten med anledning av sekretesslagstiftningen, kan du då beskriva vilka dessa hinder är?*
  - *Om det föreligger hinder, hur skulle du i stället önska att det skulle se ut om du fick bestämma?*

- Är det så att du kan se att sekretesslagstiftningen också är nödvändig och till och med kan utgöra något positivt i samarbetet mellan polis/socialtjänst?
  - *I så fall, kan du beskriva hur på vad sätt den är nödvändig och till och med kan utgöra något positivt?*

- Ibland när man som tjänsteman inom polis/socialtjänst pratar med en annan myndighet kan det hända att man som tjänstemän inom olika myndigheter ser på ett problem på helt olika sätt. Det behöver givetvis inte vara så, men om du som tjänsteman pratar med polis/socialtjänst hur skulle du då vilja beskriva:
  - *Att ni på grund av skillnader i språkbruk/fackspråk kan få svårt att förstå varandra?*
  - *Att det råder skillnader i era befogenheter, just vad avser möjligheter att agera i ärenden med ungdomskriminalitet, i relation till den makt ni besitter inom socialtjänsten/polisen. (Ställ uppföljande frågor utefter informantens svar på frågan).*
  - *Att det mandat du som polis/socialtjänsteman har kolliderar med vad den andra parten förväntar sig av ditt tjänsteutövande?*

- Sekretesslagstiftningen har ju under senare tid varit omdiskuterad just när det gäller såväl polisens som socialtjänstens arbete med ungdomar som befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet. Kan du beskriva ur ditt perspektiv som polis/socialtjänsteman om det är så att du anser att det föreligger hindrande omständigheter i ert arbete tillsammans med socialtjänsten/polis just med beaktan av sekretesslagstiftningen? (Ställ uppföljande frågor utefter det svar informanten ger).

- Om det föreligger hinder i er samverkan med polis/socialtjänst i dessa ärenden, hur skulle ni önska att det i stället skulle fungera?
  - *Kan du beskriva vad som krävs för att det skall fungera?*

Sekretessbrytandebestämmelser

- I sekretesslagstiftningen finns det sekretessbrytande bestämmelser. Vad är din erfarenhet av att tillämpa de sekretessbrytande bestämmelserna i ditt arbete avseende unga pojkar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet?
- Kan du beskriva hur du som polis/socialtjänsteman upplever att socialtjänsten/polisen använder möjligheten till delning av personuppgifter från sin organisation till er?
  - *Kan du ge något konkret exempel för när något sådant skett?*
- Vad är din uppfattning om polisens/socialtjänstens kompetens och kunskap rörande sekretessbrytande bestämmelser?
- Upplever du i ditt dagliga arbete att du får ta del av de uppgifter från polisen/socialtjänsten som behövs för att du ska kunna utföra ditt arbete på bästa möjliga sätt?
  - *Om ja, vad bidrar utbytet av information till?*
  - *Om nej, vad hade utbytet av information bidragit till?*

Avslutning

- Utöver det vi pratat om, finns det något mer som du tycker är viktigt och vill berätta om som är betydelsefullt i detta sammanhang?

Bilaga 2 - Samtyckesblankett

Samtycke till att delta i studien: Samverkan och sekretess mellan polis och socialtjänst.

Jag har genom skrift informerats om studien och samtycker till att delta. Jag är medveten om att mitt deltagande är helt frivilligt och jag kan avbryta mitt deltagande i studien utan att ange något skäl. Min underskrift nedan innebär att jag väljer att delta i studien och godkänner att Högskolan Väst i Trollhättan behandlar mina personuppgifter i enlighet med gällande dataskyddslagstiftning och lämnad information.

Jag lämnar härmed samtycke till att delta i ovanstående studie:

Underskrift: .....

Namnförtydligande: .....

Ort och datum: .....

Utbildning: Socialpedagogiska programmet

Nivå: Kandidatexamen 180 HP

Kontaktuppgifter:

Student: Elin Hogmalm
Elin.hogmalm@student.hv.se

Student: Caroline Johnson
Caroline.johnson@student.hv.se

Handledare: Anna Henriksen
Anna.henriksen@hv.se

Bilaga 3 - Informationsbrev

Hej!

Vi är två studenter vid namn Elin och Caroline som studerar sista terminen på socialpedagogiska programmet vid Högskolan Väst i Trollhättan och har nu påbörjat vårt examensarbete. Syftet med studien är att undersöka om det föreligger hinder eller möjligheter med beaktan av sekretesslagstiftningen i samverkan mellan polismyndigheten och den kommunala socialtjänsten, i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet.

Beskrivning av studien och anledningen till att just du tillfrågas

Forskning har sedan tidigare visat att samverkan mellan polisen och socialtjänsten är av betydelse för att förebygga ungdomskriminalitet i Sverige. Dock har debatten varit omfattande under många år, där sekretesslagstiftningen lyfts fram som en hindrande faktor för att polisen och socialtjänsten ska kunna samverka på ett effektivt sätt. Problemet beskrivs som mångfacetterat av såväl polis som socialtjänst vilka båda arbetar mot ett gemensamt mål att förebygga ungdomskriminalitet.

Mot bakgrund av detta formulerades därför en studie där syftet är att:

Undersöka vilka hinder och möjligheter sekretesslagstiftningen bidrar med i samverkansarbetet mellan social- och polistjänstemän med specialistkunskap rådande samverkan, angående unga pojkar som befinner sig i riskzonen att hamna i kriminalitet.

Följande frågeställningar kommer att besvaras i studien:

- Hur beskriver poliser och socialtjänstemän att samverkan mellan de respektive myndigheterna fungerar i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?
- Vilka hinder och möjligheter beskriver poliser och socialtjänstemän att samverkan innebär med beaktan av sekretesslagstiftningen i ärenden där unga pojkar befinner sig i riskzonen för att hamna i kriminalitet?

Studien planeras att genomföras under slutet av april månad. Anledningen till att just du tillfrågas för medverkan i studien har att göra med att du i egenskap av din tjänstbefattning har gedigen erfarenhet och kunskap om arbetet med ovanstående frågor. Detta både inom polismyndigheten och socialtjänsten, men också mellan de båda myndigheterna.

Hur går studien till?

I studien kommer en kvalitativ forskningsmetod användas och en semistrukturerad intervju kommer att genomföras. Intervjun kommer ske på distans via Zoom/Teams och beräknas ta ca 45–60 minuter och avses spelas in med hjälp av en mobil inspelningsfunktion i syfte att inhämta så korrekt och realistisk information som möjligt. Vi avser att intervjun sker i en avskild miljö på en tid som du bestämmer. Materialet kommer sedan att transkriberas och skrivas ut i text.

Deltagandet sker på frivillig basis och samtycke kommer inhämtas i form av en samtyckesblankett innan ditt deltagande. Du kan när som helst välja att avbryta din medverkan.

Vad händer med mina uppgifter?

Det insamlade material som samlas in kommer att bearbetas och hanteras med försiktighet. Materialet kommer att och förvaras inlåst på ett privat kontor och det är endast författarna av studien som har tillgång till det insamlade materialet. Resultatet kommer redogöras så att ingen individ kan igenkännas, alla namn och lokaliteter gällande kommun och arbetsplats kommer att anonymiseras och hanteringen av dina uppgifter kommer att ske med konfidentialitet.

När examensarbetet är färdigt och godkänt kommer det att finnas tillgängligt via Högskolan Västs databas som heter Diva. De eventuella ljudfiler som inhämtats samt det transkriberade materialet kommer att förstöras när examensarbetet är godkänt. En presentation av studiens resultat kommer att ske i form av en muntlig redogörelse till andra studerande, lärare och övriga intressenter. Om du som informant önskar att få ta del av examensarbetet kommer en kopia av studien att bifogas och skickas.

Ansvariga för studien är Elin Hogmalm och Caroline Johnson samt vår handledare Anna Henriksen. Har du frågor eller funderingar om studien är du välkommen att höra av dig till oss. Kontakta oss gärna så snart som möjligt om du vill eller kan tänkas delta i studien eller inte. Våra kontaktuppgifter hittar du nedan.

Tack för att du tog dig tid.

Med vänliga hälsningar,
Elin Hogmalm och Caroline Johnson

Student: Elin Hogmalm
Elin.hogmalm@student.hv.se

Student: Caroline Johnson
Caroline.johnson@student.hv.se

Handledare: Anna Henriksen
Anna.henriksen@hv.se